

บทที่ 4

ผลการศึกษา

โครงการวิจัยสำรวจการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในรูปแบบชุมชนพอเพียง : กรณีศึกษาภาคเหนือตอนล่าง เป็นโครงการย่อยที่ 1 จากแผนงานวิจัย โครงการวิจัยเชิงบูรณาการ การนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติของเครือข่ายชุมชนพอเพียง: กรณีศึกษาภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งคณะผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจากการทบทวน และสังเคราะห์ตัวชี้วัดชุมชนพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 2 ผลการสำรวจชุมชนที่นำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชนพอเพียงในมิติต่างๆ : กรณีศึกษาภาคเหนือตอนล่าง

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชนพอเพียงในมิติต่างๆ : กรณีศึกษาภาคเหนือตอนล่าง

1. ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจากการทบทวน และสังเคราะห์ตัวชี้วัดชุมชนพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1 การทบทวน และสังเคราะห์ตัวชี้วัดชุมชนพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในปัจจุบัน คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการทบทวนตัวชี้วัดชุมชนพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตัวชี้วัดที่ทบทวนได้นั้น มีรายละเอียด ต่อไปนี้

ตัวชี้วัดของกระทรวงมหาดไทย เป็นตัวชี้วัดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการพิจารณาคัดเลือกหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตามกรอบแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้น 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ที่ใช้ในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ

ตัวชี้วัดของจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นตัวชี้วัดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการพิจารณาคัดเลือกหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตามกรอบแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้น 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ที่ใช้ในระดับจังหวัด

ตัวชี้วัดของจังหวัดระนอง เป็นตัวชี้วัดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการพิจารณาคัดเลือกและประเมินหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตามกรอบแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้น 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ที่ใช้ในระดับจังหวัด

ตัวชี้วัดของสรยุทธ จันสุข เป็นตัวชี้วัดเรื่องการประเมินศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการประเมินและจำแนกศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงตามกรอบแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้น 3 ห่วง 2 เงื่อนไข

ตัวชี้วัดของพิพัฒน์ ยอดพฤติการ เป็นตัวชี้วัดโครงการจัดทำแผนที่เส้นทางเศรษฐกิจพอเพียง และการสร้างเครือข่ายเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างประเทศ สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการแผนที่เส้นทางเศรษฐกิจพอเพียง และการสร้างเครือข่ายเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างประเทศตามกรอบแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้น 3 ห่วง 2 เงื่อนไข

ตัวชี้วัดของเสรี พงศ์พิศ เป็นตัวชี้วัดหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดและประเมินหมู่บ้านที่นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติใช้ในหมู่บ้าน

ดังนั้น คณะผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดทั้งหมดมาสรุปเป็นตารางเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างของตัวชี้วัดที่ได้จากการทบทวน ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงที่สืบค้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัดกระทรวง ของมหาดไทย	ตัวชี้วัดจังหวัดของ เพชรบูรณ์	ตัวชี้วัดของจังหวัดระนอง	ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ จีนสูง	ตัวชี้วัดของพัฒนา ยอดพฤติการ	ตัวชี้วัดของ เสรี พงศพิศ
1) ด้านจิตใจและสังคม (1) มีความสามัคคีและ ความร่วมมือของคน ในหมู่บ้าน (2) มีข้อปฏิบัติของ หมู่บ้าน (3) มีกองทุนใน รูปแบบสวัสดิการแก่ สมาชิก (4) ยึดมั่นในหลักการ ประชาธิปไตย	1. ด้านการลดรายจ่าย 1.1 คราวเรือนทำสวน ครัว 1.2 คราวเรือนปลอด อบายมุข 2. ด้านการเพิ่มรายได้ 2.1 คราวเรือนมีอาชีพ เสริม 2.2 คราวเรือนใช้ เทคโนโลยีที่เหมาะสม	1. ด้านลดรายจ่ายด้านการ เพิ่มรายได้ 1.1 มีการปลูกพืชผักสวน ครัวทุกครัวเรือน มีการ เลี้ยงปลา การเลี้ยงไก่พันธุ์ ไข่ ส่งเสริมเครื่องตุ้ม สมุนไพรไม่มีที่อยู่ใน ชุมชนแทนเครื่องตุ้มที่นิยม จากภายนอกชุมชนในงาน ประเพณีต่างๆส่งเสริม ผลิตภัณฑ์ต่างๆซัก-ล้าง ผลิตภัณฑ์น้ายซัก-ล้าง	ครัวเรือนในชุมชนรู้จักการใช้ จ่ายของตนเอง 1. มีการทำบัญชีครัวเรือน 2. มีการวิเคราะห์บัญชีรายรับ รายจ่าย 3. มีการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ 4. มีแผนการใช้จ่ายเงิน 5. มีการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมเพื่อลดรายจ่ายที่ ฟุ่มเฟือย	1. ตัวชี้วัดด้านความ พอประมาณ จำนวน 7 ตัว โดยจำแนกเป็น 1.1 ความพอประมาณ ในกระบวนการ 4 ตัว ประกอบด้วย - ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ การผลิต - ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ การบริโภค - ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ การบริโภค - ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ การบริโภค	1. ความพอประมาณ 1.1 พอดี พองาม คือ กินดี อยู่พอดี มีคุณธรรม มีความสัมพันธ์อันดี ระหว่างคนในชุมชน 1.2 ความเรียบง่าย คือ ความจำเป็นหรือความ ต้องการคุณค่าหรือมูลค่า 1.3 คุณธรรม คือ ความสมดุล จิตอาสาเพื่อ ส่วนร่วม

ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลตัววัดเศรษฐกิจพอเพียงที่สืบค้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ตัวชี้วัดของกระทรวง มหาดไทย	ตัวชี้วัดของจังหวัด เพชรบูรณ์	ตัวชี้วัดของจังหวัด ระนอง	ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ ด้านสุขภาพ	ตัวชี้วัดของพัฒนา ยอดพฤติการ	ตัวชี้วัดของ เสรี พงศ์พิต
(5) มีคุณธรรม/จริยธรรม (6) คนในหมู่บ้าน / ชุมชนปลอดภัย (7) มีความเชื่อมั่นใน ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง	3. ด้านการประหยัด 3.1 ครั้วเรือนมีการออม ทรัพย์ 3.2 ชุมชนมีกลุ่มออม ทรัพย์ 4. ด้านการเรียนรู้ 4.1 ชุมชนมีการสืบทอด และใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	การรณรงค์ ประเพณี ทำบุญ รณรงค์ป้องกัน การทำธุรกิจหาย ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ใช้ใน ครั้วเรือน	ครั้วเรือนในชุมชนรู้จัก ออมเงิน มีกลไกลดความ เสี่ยง 1. ครั้วเรือนในชุมชนมีการ ออมทรัพย์ในครั้วเรือน 2. มีการจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์/ กลุ่มออมทรัพย์ 3. จำนวนครั้วเรือนที่เป็น สมาชิกกลุ่มสหกรณ์/ออม ทรัพย์	1.2 ความพอประมาณ ระหว่างกระบวนการ 3 ตัว ประกอบด้วย - ตัวชี้วัดความไม่ พอเพียง	2. ความมีเหตุผล 2.1 การเรียนรู้ คือ รู้ว่าอยู่ในยุคสังคม ความรู้ ู้ปัญหาและ ความต้องการที่แท้จริง 2.2 เรียนรู้จักตนเอง คือ เรียนรู้จักรากเหง้า เรียนรู้เรื่องภูมิปัญญา ท้องถิ่น 2.3 เรียนรู้แก้ปัญหาและ ทรัพยากร คือเรียนรู้ หนี้สิน รู้ค่าใช้จ่ายของ ชุมชน
(8) มีการจัดทำบัญชี ครั้วเรือน (9) มีกิจกรรมลดรายจ่าย และสร้างรายได้					

ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงที่สืบค้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ตัวชี้วัดของกระทรวง มหาดไทย	ตัวชี้วัดของจังหวัด เพชรบูรณ์	ตัวชี้วัดของจังหวัดระนอง	ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ จังหวัด	ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ จังหวัด	ตัวชี้วัดของพัฒนา ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัดของ เสรี พงศ์พิต
(10) มีการรวมกลุ่ม เพื่อพัฒนาอาชีพหลัก ของหมู่บ้าน (11) มีกิจกรรมการ ออมที่หลากหลาย (12) มีการดำเนินงาน ในรูปแบบวิสาหกิจ ชุมชน หรือกลุ่มที่มี การดำเนินงาน ในลักษณะเดียวกับ รูปแบบวิสาหกิจ ชุมชน	4.2 คริวเรือนมีการ เรียนรู้ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงใน ชีวิตประจำวัน 5. ด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมและใช้ ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างยั่งยืน 5.1 ชุมชนใช้วัตถุดิบ อย่างยั่งยืนในการ ประกอบอาชีพ	2. ด้านการประหยัด รณรงค์การเพิ่มศักยภาพ ออมทรัพย์เพื่อการผลิต สนับสนุนเงินประเดิมการ ออมแก่เด็กแรกเกิด รณรงค์ ทำบัญชีครัวเรือนทุก ครัวเรือน 3. ด้าน การเรียนรู้ การจัดทำองค์ความรู้ ส่งเสริมสถานี่มีการเรียนรู้ 7 สถานี	4. มีการจัดตั้งกองทุน สวัสดิการชุมชน มีการประกันต่างๆ ครัวเรือนในชุมชนรู้จัก ประหยัด 1. มีการปลูกผักสวนครัว 2. มีการเลี้ยงสัตว์ไว้กินไว้ขาย 3. มีการเลือกใช้สินค้าที่ ประหยัดพลังงาน	4. ตัวชี้วัดความพอเพียง ขั้นพื้นฐาน - ตัวชี้วัดความพอเพียง ขั้นก้าวหน้า 2. ตัวชี้วัดด้าน ความมีเหตุผล จำนวน 4 ตัว - ตัวชี้วัดคุณค่าของ ปัจจัยการผลิต - ตัวชี้วัดคุณค่าการ ผลิต	ถึงแวดล้อมและสุขภาพ ทรัพยากรของชุมชน 2.4 แผนแม่บทชุมชน คือแผนชีวิตแผนยุทธศาสตร์ แผนการพึ่งพาตนเองและการ สร้างเครือข่าย 3. มิถุนิตัมกันที่ดี 3.1 ระบบการบริหารจัดการ ที่ดี คือ การจัดการชุมชน การจัดการองค์กร การจัดการ ทรัพยากร	

ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลตัววัดเศรษฐกิจพอเพียงที่สืบค้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ตัวชี้วัดของกระทรวง มหาดไทย	ตัวชี้วัดของจังหวัด เพชรบูรณ์	ตัวชี้วัดของจังหวัด ระนอง	ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ จีนคู่หู	ตัวชี้วัดของพัฒนา ยอดพฤติการ	ตัวชี้วัดของ เสรี พงศพิศ
3) ด้านการเรียนรู้ (13) มีข้อมูลของ ชุมชน (14) มีการใช้ ประโยชน์จากข้อมูล ชุมชน และแผนชุมชน (15) มีการค้นหาและ ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการสร้างคุณค่า	5.2 ชุมชนปลูกต้นไม้ให้ร่ม รื่นเป็นหมู่บ้าน นำอยู่ 6. ด้านการเอื้ออริต่อกัน 6.1 ชุมชนมีการดูแล ช่วยเหลือคนจน คนด้อย โอกาส และประสบปัญหา	1) สถานีเรียนรู้การ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 2) สถานีเรียนรู้การทำ นุ้ยชีวภาพ 3) สถานีเรียนรู้การเลี้ยง สัตว์ปีก 4) สถานีเรียนรู้การปลูก พืชผักสวนครัว	4. มีการนำ ขยะกลับมาใช้ ใหม่ (recycle) 5. มีการนำของเหลือใช้มา ทำให้เกิดประโยชน์ พึ่งตนเองได้ทางเศรษฐกิจ โดยผลิตหรือสร้างรายได้ที่ สอดคล้องกับความต้องการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรท้องถิ่น	- ตัวชี้วัดคุณค่าของ ปัจจัยการบริโภค - ตัวชี้วัดคุณค่าการ บริโภค 3. ตัวชี้วัดด้านการมี ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี จำนวน 2 ตัว ประกอบไปด้วย -ตัวชี้วัดสัดส่วนปัจจัย การผลิต	3.2 ระบบการผลิต การแปรรูป การตลาด คือ วิสาหกิจชุมชน เครือข่าย 3.3 ระบบทุน คือ การออม กองทุน และสวัสดิการ 3.4 ระบบทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และพลังงาน ทางเลือก

ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงที่สืบค้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ตัวชี้วัดของกระทรวง มหาดไทย	ตัวชี้วัดของจังหวัด เพชรบูรณ์	ตัวชี้วัดของจังหวัด ระนอง	ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ สุข	ตัวชี้วัดของพิพิธภัณฑ์ ยอดพสุติการ	ตัวชี้วัดของ เสรีพงษ์พิศ
(16) มีการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ใน ชุมชน	6.2 ชุมชน "รัก สามัคคี"	5) สถานีเรียนรู้การ ประหยัดพลังงาน	1. คราวเรือนกินพืชผักที่ ปลูก	- ตัวชี้วัดสัดส่วนปัจจัย การบริโภค	3.5 ระบบสุขภาพคือ การป้องกัน การดูแล รักษา
(17) มีการใช้เทคโนโลยีที่ เหมาะสมกับศักยภาพของ หมู่บ้าน/ชุมชน		6) สถานีเรียนรู้การ แปรรูปผลิตภัณฑ์ด้าน การเกษตร	2. คราวเรือนทำกินทำใช้ ในครัวเรือน		
(18) มีการสร้างเครือข่ายภาคี การพัฒนา		7) สถานีเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้วยการรวบรวมภูมิ ปัญญาท้องถิ่น เช่น การนวดแผนไทย	3. คราวเรือนมีอาชีพ เสริม		
(19) มีการปฏิบัติตามหลัก การพึ่งตนเอง			4. คราวเรือนมีการใช้ เทคโนโลยีที่พัฒนาจาก ภูมิปัญญาท้องถิ่น		
			5. มีการรวมกลุ่ม ประกอบอาชีพ		

ตารางที่ 4- 1 แสดงข้อมูลตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงที่สืบค้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ตัวชี้วัดของกระทรวงมหาดไทย	ตัวชี้วัดของจังหวัดเพชรบูรณ์	ตัวชี้วัดของจังหวัดระนอง	ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ 5 ด้าน	ตัวชี้วัดของพัฒนาเขตปฏิบัติการ	ตัวชี้วัดของเสรี พงศ์พิศ
4) ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (20) มีจิตสำนึกของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (21) มีกลุ่มองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม (22) มีการใช้พลังงานทดแทนที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชุมชน	4. ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีการปรับปรุงภูมิทัศน์บ้านเรือน ทุกครัวเรือน ปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สาธารณะถนน ซอย อาร์	คนในชุมชนมีการช่วยเหลือสังคมหรือชุมชน 1. มีกิจกรรมลด ละ เลิก อบายมุข 2. มีกิจกรรมช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส คนจน คนประสบปัญหา 3. มีกิจกรรมค่ายพัฒนาสังคมและชุมชน 4. มีการจัดตั้ง / ทำแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน			

ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงที่สืบค้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ตัวชี้วัดของ กระทรวง มหาดไทย	ตัวชี้วัดของ จังหวัด เพชรบูรณ์	ตัวชี้วัดของจังหวัด ระนอง	ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ อันดับ	ตัวชี้วัดของพัฒนา ยอดพฤติการณ์	ตัวชี้วัดของ เสรีพงษ์พิศ
(23) มีการสร้าง มูลค่าเพิ่มจาก ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	5. ด้านการเอื้อ มีการจัดสวัสดิการ ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส มีการจัดสวัสดิการ ฉาปนกิจสงเคราะห์ จัดทุนเพื่อการศึกษา และพัฒนาอาชีพ	5. มีกิจกรรมเผยแพร่ องค์ความรู้เศรษฐกิจพอเพียง 6. มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง สมานฉันท์ มีกิจกรรมเพื่อการสร้างสมดุล ของธรรมชาติ ดั่งตัวชี้วัด ต่อไปนี้			

ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงที่สืบค้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ตัวชี้วัดของ กระทรวง มหาดไทย	ตัวชี้วัดของ จังหวัด เพชรบูรณ์	ตัวชี้วัดของจังหวัด ระนอง	ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ สุข	ตัวชี้วัดของทีพัฒนา ยอดพฤติการ	ตัวชี้วัดของ เสรีพงศ์พิศ
	6.ด้านสุขภาพอนามัย ไข้เลือดออก มาเลเรีย และอื่นๆ รณรงค์ มาตรการป้องกันโรค แทนการรักษา	3. มีการจัดระบบเก็บกัก น้ำของชุมชน 4. มีกิจกรรมเพื่อการ ประหยัดพลังงาน มีกิจกรรมที่แสดงถึง การสืบสานวัฒนธรรม ไทยและประเพณี ท้องถิ่น 1. มีกิจกรรมเพื่อการ ปลูกฝัง /ถ่ายทอดด้าน คุณธรรมจริยธรรม มารยาทไทย และ วัฒนธรรมท้องถิ่น			
	7.ด้านความมั่นคง ปลอดภัย มีการจัดทำป้าย สัญลักษณ์จราจร				

ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงที่สืบค้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ตัวชี้วัดของ กระทรวง มหาดไทย	ตัวชี้วัดของ จังหวัด เพชรบูรณ์	ตัวชี้วัดของ จังหวัดระนอง	ตัวชี้วัดของ ยุทธศาสตร์ จีนสูง	ตัวชี้วัดของ พัฒนา ยอดพฤติการ	ตัวชี้วัดของ เสรี พงศ์พิศ
	ภายใน หมู่บ้าน รณรงค์ใช้รถใช้ ถนนที่ปลอดภัย รณรงค์ป้องกัน การใช้สารเคมีที่ ถูกวิธี 8. ด้านการรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร มีการสร้างศูนย์ ข้อมูลข่าวสาร ดำเนินการจัดตั้ง โฆษกหมู่บ้าน และพิธีกรงาน ประเพณี	2. มีการส่งเสริมให้กิน ทำ ขาย อาหารประจำ ท้องถิ่น 3. มีกิจกรรมส่งเสริมการ ใช้ภาษาท้องถิ่น 4. มีกิจกรรมส่งเสริม เผยแพร่ สืบทอดวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และของ ไทย 5. มีกิจกรรมทำนุบำรุง อนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ			

ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงที่สืบค้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ตัวชี้วัดของ กระทรวง มหาดไทย	ตัวชี้วัดของ จังหวัด เพชรบูรณ์	ตัวชี้วัดของ จังหวัดระนอง	ตัวชี้วัดของ ยุทธศาสตร์ อันดับ 3	ตัวชี้วัดของ ผู้พัฒนา ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัดของ เสรี พงศ์พิศ
			<p>6. มีกิจกรรมเพื่อพัฒนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้</p> <p>7. มีกิจกรรมรณรงค์และเผยแพร่การใช้สินค้าไทย</p> <p>มีกิจกรรมส่งเสริมความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์</p> <p>1. มีการจัดกิจกรรมเนื่องในวันสำคัญต่างๆ ของชาติไทย</p>		

ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงที่สืบค้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

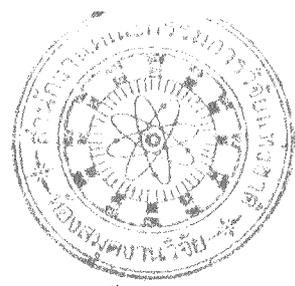
ตัวชี้วัดของ กระทรวง มหาดไทย	ตัวชี้วัดของ จังหวัด เพชรบูรณ์	ตัวชี้วัดของ จังหวัดระนอง	ตัวชี้วัดของ ยุทธศาสตร์ จีนสุขภาพ	ตัวชี้วัดของ พัฒนา ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัดของ เสรี พงศ์พิศ
			2. มีกิจกรรมส่งเสริมการ เลือกตั้งตามระบอบ ประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์เป็น ประมุข		
			3. มีกิจกรรมส่งเสริมการ ประพาศติ ปฏิบัติตาม หลักศาสนา		
			4. มีกิจกรรมส่งเสริมการ พัฒนาจิตใจ		
			5. มีกิจกรรมส่งเสริมการ ทำนุบำรุงศาสนา		

จากตารางแสดงให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างของตัวชี้วัดของแต่ละงานวิจัยที่สามารถนำมาใช้เป็นกรอบในการสร้างตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้น 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่มีความสอดคล้องกับการสร้างตัวชี้วัดในครั้งนี้

1.2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบตัวชี้วัดที่ทบทวนได้ คณะผู้วิจัยได้นำเสนอข้อสรุปความเหมือนและความแตกต่างของตัวชี้วัดที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นกรอบในการสร้างตัวชี้วัด ซึ่งสามารถสรุปการสังเคราะห์ตัวชี้วัดได้ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4-2 แสดงผลการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของตัวชี้วัดที่ได้จากวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (3ห่วง 2เงื่อนไข)	
	ความสอดคล้อง	ความแตกต่าง
1. ตัวชี้วัดของกระทรวงมหาดไทย		
1.1 ด้านจิตใจและสังคม	<ul style="list-style-type: none"> - ความสามัคคี - มีข้อปฏิบัติของหมู่บ้าน - การมีคุณธรรม - ชุมชนปลอดอบายมุข - การเชื่อในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 	<ul style="list-style-type: none"> - มีกองทุนหมู่บ้าน - ยึดหลักการประชาธิปไตย
1.2 ด้านเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - การทำบัญชีครัวเรือน - กิจกรรมลดรายจ่ายสร้างรายได้ - มีการออมทรัพย์ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาอาชีพ - มีการดำเนินงานในรูปแบบวิสาหกิจชุมชน
1.3 ด้านการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - มีข้อมูลชุมชน - มีการค้นหาและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น - มีการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ชุมชน - มีการพึ่งพาตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - มีแผนชุมชน - มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม - มีการสร้างเครือข่าย

ตารางที่ 4-2 แสดงผลการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของตัวชี้วัดที่ได้จากวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
	ความสอดคล้อง	ความแตกต่าง
1.4 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- มีจิตสำนึกการอนุรักษ์ธรรมชาติ	- มีกลุ่มองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม - มีการใช้พลังงานทดแทน - มีการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรท้องถิ่น
2.ตัวชี้วัดของจังหวัดเพชรบูรณ์		
2.1 ด้านการลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้	- คราวเรือนสวนครัว - คราวเรือนปลอดอบายมุข - คราวเรือนมีอาชีพเสริม - คราวเรือนใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม	-
2.2 ด้านการประหยัด	- ชุมชนมีกลุ่มออมทรัพย์ - คราวเรือนมีการออมทรัพย์	-
2.3 ด้านการเรียนรู้	- ชุมชนมีสื่อบทคัดและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น - คราวเรือนมีการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	- มีแผนชุมชน - มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม - มีการสร้างเครือข่าย

ตารางที่ 4-2 แสดงผลการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของตัวชี้วัดที่ได้จากวิเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
	ความสอดคล้อง	ความแตกต่าง
2.4 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ชุมชนใช้วัสดุดิบ อย่างยั่งยืนใน การประกอบอาชีพ - ชุมชนปลูกต้นไม้ให้ ร่มรื่น	-
2.5 ด้านการเอื้ออารีต่อกัน	- ชุมชนมีการ ช่วยเหลือคนจน คน ด้อยโอกาสและ ประสบปัญหา - มีความสามัคคี	-
3.ตัวชี้วัดของจังหวัดระนอง		
3.1 ด้านการลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้	- คริวเรือนสวนครัว	-
3.2 ด้านการประหยัด	- ชุมชนมีกลุ่มออม ทรัพย์	-
3.3 ด้านการเรียนรู้	- การเรียนรู้เกี่ยวกับ การทำเกษตร	-
3.4 ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	- มีการปรับปรุง ภูมิทัศน์สถานที่ สาธารณะ	-
3.5.ด้านการเอื้ออารี	- มีการจัดสวัสดิการ ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส	-
3.6 ด้านสุขภาพอนามัย	- มีการรณรงค์การ ป้องกันตนเองจากโรค ต่างๆ	-

ตารางที่ 4-2 แสดงผลการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของตัวชี้วัดที่ได้จากวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
	ความสอดคล้อง	ความแตกต่าง
3.7 ด้านความมั่นคง	-	- มีการทำป้ายจราจรภายในหมู่บ้าน
4. ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ จันสุข		
4.1 ด้านการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้	- รู้จักการใช้จ่ายของตนเอง - มีการออมทรัพย์ - การพึ่งพาตนเอง - การประหยัด	-
4.2 ด้านการสนับสนุนช่วยเหลือสังคม	- มีกิจกรรมลด ละเลิกอบายมุข - กิจกรรมช่วยเหลือสังคม - จัดตั้งแหล่งเผยแพร่องค์ความรู้ชุมชน	- กิจกรรมสร้างความสามานฉันท์
4.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- มีกิจกรรมสร้างสมดุลของธรรมชาติ	-
4.4 ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น	- มีกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาท้องถิ่น - ส่งเสริมการบริโภคผลิตภัณฑ์ชุมชน - กิจกรรมการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม	- การทำนุบำรุงโบราณสถาน โบราณวัตถุ

ตารางที่ 4-2 แสดงผลการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของตัวชี้วัดที่ได้จากวิเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
	ความสอดคล้อง	ความแตกต่าง
4.5 ด้านส่งเสริมความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมส่งเสริมการเลือกตั้ง - กิจกรรมการปฏิบัติตนตามพุทธศาสนา - กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาจิตใจ 	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมเนื่องในวันสำคัญ
5.ตัวชี้วัดของ เสรี พงศ์พิศ		
5.1ด้านความพอเพียง	<ul style="list-style-type: none"> - พอดี - เรียบง่าย - คุณธรรม 	-
5.2ด้านความมีเหตุผล	<ul style="list-style-type: none"> - มีการเรียนรู้ - รู้จักตนเอง - รู้จักคุณค่าทรัพยากร 	-มีแผนแม่แบบชุมชน
5.3 ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดการชุมชนที่ดี - ระบบการผลิตการแปรรูป การสร้างเครือข่าย - การออมทรัพย์ - การป้องกันและดูแลสุขภาพ - การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า 	-

ตารางที่ 4-2 แสดงผลการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของตัวชี้วัดที่ได้จากวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
	ความสอดคล้อง	ความแตกต่าง
6.ตัวชี้วัดของพื้ฒน์ ยอดพฤติการณ์		
6.1 ตัวชี้วัดด้านความพอประมาณ	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิต - ตัวชี้วัดประสิทธิภาพการบริโภค - ตัวชี้วัดประสิทธิผลการบริโภค - ตัวชี้วัดความไม่พอเพียง - ตัวชี้วัดความพอเพียงขั้นพื้นฐาน - ตัวชี้วัดความพอเพียงขั้นก้าวหน้า 	-
6.2 ตัวชี้วัดด้านความมีเหตุผล	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวชี้วัดคุณค่าของปัจจัยการผลิต - ตัวชี้วัดคุณค่าการผลิต - ตัวชี้วัดคุณค่าของปัจจัยการบริโภค - ตัวชี้วัดคุณค่าการบริโภค 	-
6.3 ตัวชี้วัดด้านการมีภูมิคุ้มกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวชี้วัดสัดส่วนปัจจัยการผลิต - ตัวชี้วัดสัดส่วนปัจจัยการบริโภค 	-

จากตารางพบว่า ตัวชี้วัดที่ได้จากการทบทวนเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้น 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่มีความสอดคล้องที่สามารถนำมาเป็นกรอบในการสร้างตัวชี้วัด เช่น ตัวชี้วัดของ อ.เสรี พงศ์พิศ และตัวชี้วัด โรดแมปประเทศไทยฉบับพอเพียง

1.3 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้จากการที่สอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (3 ห่วง 2 เงื่อนไข) ที่ประกอบด้วย เงื่อนไขด้านความรู้ เงื่อนไขด้านคุณธรรม ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี และ การใช้แนวคิดเชิงระบบที่ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการนำเข้า ปัจจัยด้านกระบวนการ ปัจจัยด้านผลผลิต และปัจจัยด้านผลลัพธ์ ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4-3 แสดงกรอบแนวคิดเชิงระบบการสร้างความพึงพอใจเพื่อเพียงในมิติสังคม

มิติสังคม	ความรู้	คุณธรรม	พอประมาณ	มีเหตุผล	มีภูมิคุ้มกันที่ดี
Input	1. ความรอบรู้ 2. รอบคอบ	1. ความโปร่งใส 2. ความซื่อสัตย์ สุจริต 3. เป็นธรรม 4. มีน้ำใจ/เสียสละ 5. เอื้ออาทร/จิตสาธารณะ 6. ความรับผิดชอบ		ทุนทางทรัพยากร	
Process			1. แผนชุมชน 2. แผนชีวิต	1. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้/การ ดูงาน 2. มีแบบแผน	1. ความร่วมมือ 2. การมีส่วนร่วม 3. ติดต่อสื่อสารกัน
output		1. การแก้ปัญหา 2. การมีเครือข่ายที่เน้นความสัมพันธ์ที่ดี 3. ความพอดีในการกินการอยู่ 4. ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน 5. ความเรียบง่าย		1. มีคุณธรรมและจริยธรรม 2. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากร 3. มีกฎระเบียบข้อตกลงร่วมกัน 4. เอกสิทธิ์ 5. ความเป็นประชาธิปไตย	1. การบริหารจัดการที่ ดี 2. ระบบสวัสดิการ 3. ความสามัคคี 4. มีกลุ่ม /ชมรม
outcome		1. คุณภาพชีวิตของคนในชุมชน 2. ความพอเพียงเลี้ยงชีพ		1. ชุมชนปลอดภัย/ยาเสพติด 2. ชุมชนปลอดภัย	1. การถ่ายทอดองค์ ความรู้ 2. การพึ่งตนเอง

ตารางที่ 4-4 แสดงกรอบแนวคิดเชิงระบบการสร้างความไว้้วัดเศรษฐกิจพอเพียงในมิติเศรษฐกิจ

มิติเศรษฐกิจ	ความรู้	คุณธรรม	พอประมาณ	มีเหตุผล	มีภูมิคุ้มกันที่ดี
Input	1. ความรอบรู้ 2. รอบคอบ	1. ความโปร่งใส 2. ความซื่อสัตย์ สุจริต 3. เป็นธรรม 4. มีน้ำใจ/เสียสละ 5. เอื้ออาทร/จิตสาธารณะ 6. ความรับผิดชอบ	ทุนทางทรัพยากร		
Process			1. การใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า 2. การทำบัญชีครัวเรือน	1. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2. ระบบผลิต 3. การแปรรูป 4. การตลาด	1. ระบบการออมที่ดี 2. มีการรวมกลุ่มเพื่อการผลิต
output			1. หนี้สินลดลง 2. รายจ่ายลดลง/สร้างรายได้ 3. ประหยัด	1. มีอาชีพเสริม 2. การรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ 3. มีเทคโนโลยี/นวัตกรรม	1. การบริหารจัดการที่ดี 2. แหล่งการเงิน
outcome			1. ใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน 2. การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากร	1. การต่อยอด 2. ความมั่นคงและยั่งยืนในอาชีพ	1. การถ่ายทอดองค์ความรู้ 2. การพึ่งตนเอง 3. วิสาหกิจชุมชน

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3 ห่วง 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
<p>ความรู้ ชุมชนมีความรู้เป็น ปัจจัยพื้นฐาน สำหรับการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ พอเพียงไปสู่การ ปฏิบัติ</p>	<p>แนวคิดด้านภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่น</p>	<p>1. ร้อยละของประชาชนในชุมชนที่มีความรู้ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>2. ร้อยละของประชาชนที่นำความรู้ด้าน เศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการ ดำเนินกิจกรรม</p> <p>3. ร้อยละขององค์ความรู้ในชุมชนที่ เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>4. ร้อยละขององค์ความรู้ที่ได้รับการ นำไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจ พอเพียง</p>	<p>1. จำนวนประชาชนที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ พอเพียง / จำนวนประชาชนทั้งหมดในชุมชน</p> <p>2. จำนวนประชาชนที่นำความรู้ด้านเศรษฐกิจ พอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรม / จำนวนประชาชนที่นำความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งหมด</p> <p>3. จำนวนองค์ความรู้ในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับ เศรษฐกิจพอเพียง / องค์ความรู้ด้านอื่นๆ ใน ชุมชน ทั้งหมด</p> <p>4. จำนวนองค์ความรู้ที่ได้รับการนำไปใช้ใน การดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>กชช. 2ค ฐานข้อมูลของ ชุมชน จปฐ. สำรวจข้อมูลจาก ประชาชนชาวบ้าน</p>
<p>แนวคิดกระบวนการ เรียนรู้</p>	<p>1.1 ร้อยละของแหล่งเรียนรู้/ช่องทางทาง การเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>1.2 ร้อยละกิจกรรมการเรียนรู้/การ ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>1.1 จำนวนของแหล่งเรียนรู้/ช่องทางทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง / แหล่งเรียนรู้ใน ชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.2 จำนวนกิจกรรมการเรียนรู้/การถ่ายทอด ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง / กิจกรรม การเรียนรู้ในชุมชนทั้งหมด</p>	<p>1.1 จำนวนของแหล่งเรียนรู้/ช่องทางทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง / แหล่งเรียนรู้ใน ชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.2 จำนวนกิจกรรมการเรียนรู้/การถ่ายทอด ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง / กิจกรรม การเรียนรู้ในชุมชนทั้งหมด</p>	<p>อบต. ศูนย์การเรียนรู้</p>

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 ห่วง 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
แนวคิดผู้นำการเปลี่ยนแปลง	<p>1.1 ร้อยละของผู้นำชุมชนที่เข้าศึกษาดูงาน/ ฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>1.2 ร้อยละของผู้นำชุมชนที่เข้ารับการศึกษาดูงาน / ฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปี</p> <p>1.3 ร้อยละของผู้นำชุมชนที่เข้าอบรมองค์ความรู้ใหม่มาประยุกต์ใช้ในท้องถิ่น</p>	<p>1.1 จำนวนผู้นำชุมชนที่เข้าศึกษาดูงาน/ ฝึกอบรมเพียง / จำนวนผู้นำในชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.2 จำนวนผู้นำชุมชนที่เข้ารับการศึกษาดูงานหรือ ฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปี / ผู้นำชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.3 จำนวนผู้นำชุมชนที่เข้าอบรมองค์ความรู้ใหม่มา องค์ความรู้ใหม่ประยุกต์ใช้ในท้องถิ่น / จำนวนผู้นำชุมชนทั้งหมด</p>	<p>1.1 จำนวนผู้นำชุมชนที่เข้าศึกษาดูงาน/ฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง / จำนวนผู้นำในชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.2 จำนวนผู้นำชุมชนที่เข้ารับการศึกษาดูงานหรือ ฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปี / ผู้นำชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.3 จำนวนผู้นำชุมชนที่เข้าอบรมองค์ความรู้ใหม่มา องค์ความรู้ใหม่ประยุกต์ใช้ในท้องถิ่น / จำนวนผู้นำชุมชนทั้งหมด</p>	<p>ฐานข้อมูลของชุมชน จปฐ.</p>
แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง - ความรู้ความเข้าใจ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง - รู้จักตนเอง	<p>1.1 ร้อยละของกิจกรรมที่เกี่ยวกับการนำ ความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ</p> <p>1.2 ร้อยละของครัวเรือนที่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนและดำเนินกิจกรรมการออมทรัพย์</p> <p>1.3 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้</p>	<p>1.1 จำนวนกิจกรรมที่เกี่ยวกับการนำความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ / จำนวนกิจกรรมในชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.2 จำนวนครัวเรือนที่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนและ ดำเนินกิจกรรมการออมทรัพย์ / จำนวนครัวเรือนทั้งหมด</p> <p>1.3 จำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้ / จำนวนครัวเรือนทั้งหมด</p>	<p>1.1 จำนวนกิจกรรมที่เกี่ยวกับการนำความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ / จำนวนกิจกรรมในชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.2 จำนวนครัวเรือนที่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนและ ดำเนินกิจกรรมการออมทรัพย์ / จำนวนครัวเรือนทั้งหมด</p> <p>1.3 จำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้ / จำนวนครัวเรือนทั้งหมด</p>	<p>ฐานข้อมูลของชุมชน จปฐ.</p>

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 หัวง 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
<p>คุณธรรม</p> <p>ชุมชนมีคุณธรรม</p> <p>จริยธรรมที่เป็น</p> <p>ปัจจัยในการ</p> <p>ขับเคลื่อน</p> <p>เศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>ไปสู่การปฏิบัติ</p>	<p>แนวคิดจิตสำนึก</p> <p>สาธารณะ</p> <p>- การตระหนักถึง</p> <p>ประโยชน์ส่วนรวม</p> <p>- การรู้จักแบ่งปัน</p> <p>เสียสละ</p>	<p>1.1 จำนวน โครงการ/กิจกรรมสาธารณะของ</p> <p>ชุมชน</p> <p>1.2 ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรม</p> <p>สาธารณะของหมู่บ้าน</p> <p>1.3 ร้อยละของกองทุนที่ดำเนินการด้าน</p> <p>สวัสดิการสังคม</p> <p>1.4 จำนวนครัวเรือนผู้ด้อยโอกาสที่เข้าถึง</p> <p>โอกาสในการรับบริการด้านสวัสดิการสังคม</p>	<p>1.1 จำนวนการจัดโครงการ/กิจกรรมสาธารณะของ</p> <p>ชุมชนใน 1 ปี</p> <p>1.2 จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของ</p> <p>ชุมชน / จำนวนครัวเรือนทั้งหมด</p> <p>1.3 จำนวนกองทุนที่ดำเนินการด้านสวัสดิการสังคม /</p> <p>จำนวนกองทุนในหมู่บ้านทั้งหมด</p> <p>1.4 จำนวนครัวเรือนผู้ด้อยโอกาสที่เข้าถึงโอกาสในการ</p> <p>รับบริการด้านสวัสดิการสังคม</p>	<p>ฐานข้อมูล</p> <p>ของชุมชน</p> <p>จปฐ.</p>
<p>แนวคิดความสามัคคี</p> <p>- การร่วมมือกันของคน</p> <p>ในชุมชน</p> <p>- ความขัดแย้งในชุมชน</p>	<p>แนวคิดความสามัคคี</p> <p>- การร่วมมือกันของคน</p> <p>ในชุมชน</p> <p>- ความขัดแย้งในชุมชน</p>	<p>1.1 ร้อยละของครัวเรือนที่มีส่วนร่วมในการ</p> <p>ดำเนินกิจกรรมของชุมชน</p> <p>1.2 จำนวนคดีความในชุมชน</p> <p>1.3 จำนวนการร้องเรียนในชุมชน</p>	<p>1.1 จำนวนครัวเรือนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม</p> <p>ของชุมชน / จำนวนครัวเรือนในชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.2 จำนวนคดีความในชุมชน</p> <p>1.3 จำนวนการร้องเรียนในชุมชน</p>	<p>ฐานข้อมูล</p> <p>ของชุมชน</p> <p>จปฐ.</p>
<p>แนวคิดความเพียร</p> <p>- มีการปฏิบัติซ้ำๆ อย่าง</p> <p>ต่อเนื่อง</p> <p>- มีความมุ่งมั่นไม่ลดละ</p> <p>ความพยายาม</p>	<p>แนวคิดความเพียร</p> <p>- มีการปฏิบัติซ้ำๆ อย่าง</p> <p>ต่อเนื่อง</p> <p>- มีความมุ่งมั่นไม่ลดละ</p> <p>ความพยายาม</p>	<p>1.1 จำนวนครั้งของการทำกิจกรรมเกี่ยวกับ</p> <p>เศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปี</p> <p>1.2 ความถี่ของระยะเวลาในการดำเนิน</p> <p>กิจกรรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปี</p>	<p>1.1 จำนวนครั้งของการทำกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจ</p> <p>พอเพียงในรอบ 1 ปี</p> <p>1.2 จำนวนครั้งของระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม</p> <p>ด้านเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปี</p>	<p>ฐานข้อมูล</p> <p>ของชุมชน</p> <p>จปฐ.</p>

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 หัวข้อ 2 ส่วนในใจ	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
<p>แนวคิดหลักธรรมมาภิบาล</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีกฎระเบียบ กติการ่วมกัน - การมีคุณธรรมของคนในชุมชน - การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน - มีการเปิดเผยข้อมูลต่อชุมชน - ความเป็นเจ้าของร่วมกัน - การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด 	<p>1.1 มีข้อตกลง กฎระเบียบในชุมชน</p> <p>1.2 ร้อยละของคดีข้อ โกงคดโกง</p> <p>1.3 ร้อยละของครัวเรือนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในชุมชน</p> <p>1.4 ความถี่ของการประกาศแจ้งข้อมูลข่าวสารข้อมูลในชุมชน</p> <p>1.5 ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในโครงการสาธารณะ</p> <p>1.6 จำนวนธนาคารขยะในชุมชน</p>	<p>1.1 มีข้อตกลง กฎระเบียบในชุมชน</p> <p>1.2 จำนวนของคดีข้อ โกงคดโกง</p> <p>1.3 จำนวนครัวเรือนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในชุมชน / จำนวนครัวเรือนทั้งหมด</p> <p>1.4 จำนวนครั้งของการประกาศแจ้งข้อมูลข่าวสารในชุมชนในรอบ 1 ปี</p> <p>1.5 จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในโครงการสาธารณะ / จำนวนครัวเรือนในชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.6 จำนวนธนาคารขยะในชุมชน</p>	<p>ฐานข้อมูลของชุมชน</p> <p>จปฐ.</p>	
<p>1. ความพอประมาณ (Moderation)</p> <p>1.1 การพึ่งตนเอง (Self-Reliance)</p>	<p>มีดีตำบลเศรษฐกิจ</p> <p>1. ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่มีการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย</p> <p>2. จำนวนรายได้เฉลี่ยต่อปีของครัวเรือน</p> <p>3. จำนวนรายจ่ายเฉลี่ยต่อปีของครัวเรือน</p> <p>4. จำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อปีของครัวเรือน</p>	<p>1. จำนวนครัวเรือนที่มีการจัดทำบัญชี / จำนวนครัวเรือนในท้องถิ่นทั้งหมด</p> <p>2. จำนวนรายได้เฉลี่ยต่อปีของครัวเรือน</p> <p>3. จำนวนรายจ่ายเฉลี่ยต่อปีของครัวเรือน</p> <p>4. จำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อปีของครัวเรือน</p>	<p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน</p> <p>จปฐ./ข้อมูลชุมชน/อบต.รทส./กองทุนหมู่บ้าน</p>	

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 ห่วง 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
1.ความพอประมาณ (Moderation) (ต่อ)	1.1 การพึ่งตนเอง (Self-Reliance) (ต่อ)	<p>มิติต้านเศรษฐกิจ (ต่อ)</p> <p>5. ร้อยละของครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรทฤษฎีใหม่</p> <p>6. ร้อยละของครัวเรือนที่ร่วมกิจกรรมด้านการลดรายจ่าย</p> <p>7. จำนวนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน</p> <p>8. จำนวนภาคีเครือข่ายการพัฒนาในรูปแบบวิสาหกิจ</p> <p>9. จำนวนองค์กรในชุมชนที่มีเสถียรภาพทางการเงิน</p>	<p>5. จำนวนครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรทฤษฎีใหม่ / จำนวนครัวเรือนทั้งหมด</p> <p>6. จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการลดรายจ่าย / จำนวนครัวเรือนทั้งหมด</p> <p>7. จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน</p> <p>8. จำนวนภาคีเครือข่ายการพัฒนาในรูปแบบวิสาหกิจ/</p> <p>9. จำนวนองค์กรในชุมชนที่มีเสถียรภาพทางการเงิน</p>	<p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน</p> <p>จปฐ./ข้อมูลชุมชน/อบต.</p> <p>ธกส./กองทุนหมู่บ้าน/กลุ่มออมทรัพย์</p> <p>พช./อบต./กลุ่มวิสาหกิจ</p>
	<p>มิติต้านสังคม</p> <p>1. จำนวนกลุ่ม/องค์กรชุมชนที่ผลิตผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น</p> <p>2. ร้อยละของกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านการพึ่งตนเอง</p> <p>3. ร้อยละของการจัดกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปี ต่อกิจกรรมในชุมชนทั้งหมด</p> <p>4. ร้อยละของโครงการที่ดำเนินการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ต่อจำนวนโครงการทั้งหมด</p>	<p>1. จำนวนองค์กร/ชุมชนที่ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น/จำนวนกลุ่มองค์กร</p> <p>2. จำนวนกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านการพึ่งตนเอง/จำนวนกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>3. จำนวนกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดในรอบ 1 ปี / จำนวนกิจกรรมในชุมชนทั้งหมด</p> <p>4. จำนวนโครงการที่ดำเนินการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง / ต่อจำนวนโครงการในชุมชนทั้งหมด</p>	<p>กลุ่มออมทรัพย์</p> <p>พช./อบต./กลุ่มวิสาหกิจ</p> <p>ชุมชน</p> <p>พช. / อบต. / กลุ่มอาชีพ</p>	

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 หัวง 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
2. ความมีเหตุผล (Reasonableness)	2.1 หลักการมีส่วนร่วม (People Participation) - ร่วมคิด มีการร่วมค้นหาและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างคุณค่า	<u>มิติด้านสังคม</u> 1. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมในการประชุม/ประชาคม 2. จำนวนของเวทีสาธารณะเพื่อการระดมสมอง/รับฟังปัญหาของหมู่บ้าน/ชุมชน 3. ความถี่ของการจัดเวทีสาธารณะเพื่อการระดมสมอง/รับฟังปัญหาของหมู่บ้าน	1. จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมในการประชุม/ประชาคม/จำนวนประชากร 2. จำนวนเวทีสาธารณะเพื่อการระดมสมอง/รับฟังปัญหาของหมู่บ้าน/ชุมชน 3. จำนวนครั้งของการจัดเวทีสาธารณะเพื่อการระดมสมอง/รับฟังปัญหาของหมู่บ้าน	ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน
	- ร่วมวางแผน มีการร่วมวางแผนในการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตบนพื้นฐานหลักเศรษฐกิจพอเพียง	<u>มิติด้านสังคม</u> 1. ความถี่ของการจัดทำแผนชุมชนในรอบ 1 ปี 2. จำนวนงบประมาณในโครงการพัฒนาชุมชนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียงต่อจำนวนงบประมาณตามแผนฯ ทั้งหมด	1. จำนวนครั้งของการทำแผนชุมชนในรอบ 1 ปี 2. จำนวนงบประมาณของโครงการพัฒนาชุมชน ที่เกิดจากแผนชุมชน	ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน/อบต.
	- ร่วมดำเนินกิจกรรม มีการร่วมดำเนินโครงการต่างๆ ของหมู่บ้าน/ชุมชนบนพื้นฐานหลักเศรษฐกิจพอเพียง	<u>มิติด้านสังคม</u> 1. ร้อยละของครัวเรือนที่ร่วมดำเนินโครงการด้านเศรษฐกิจพอเพียงต่อครัวเรือนทั้งหมดในชุมชน/หมู่บ้าน	1. จำนวนครัวเรือนที่ร่วมโครงการด้านเศรษฐกิจพอเพียง / ครัวเรือนทั้งหมดในชุมชน/หมู่บ้าน	ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 หัวง 2 เรือไนใจ	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
<p>- ร่วมรับผลประโยชน์ มีการร่วมรับผลประโยชน์จากโครงการต่างๆของหมู่บ้าน/ชุมชนบนพื้นฐานหลักเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>- การร่วมติดตามประเมินผล มีการร่วมติดตามประเมินผลในโครงการต่างๆของหมู่บ้าน/ชุมชนบนพื้นฐานหลักเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>มิติด้านสังคม</p> <p>1. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการพัฒนาสาธารณะตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงต่อจำนวนครัวเรือนทั้งหมดในชุมชน</p> <p>มิติด้านสังคม</p> <p>1. การแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายติดตามประเมินผลโครงการ</p> <p>2. ร้อยละของโครงการภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียงที่บรรลุผลสัมฤทธิ์ต่อจำนวนโครงการภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียงทั้งหมด</p> <p>3. การสรุปรายงานผลการดำเนินโครงการประจำปี</p>	<p>1. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการฯ บนหลักเศรษฐกิจพอเพียง / จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในชุมชน</p> <p>1. แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายติดตามประเมินผลฯ</p> <p>2. จำนวนโครงการภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียงที่บรรลุผลสัมฤทธิ์ / จำนวนโครงการภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียงทั้งหมด</p> <p>3. การสรุปรายงานผลการดำเนินโครงการประจำปี</p>	<p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน</p> <p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน</p>	

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 ห่วง 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
<p>2. ความมีเหตุผล (Reasonableness)</p> <p>การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน</p>	<p>2.2 การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participatory Governance)</p> <p>1. การให้ข้อมูลข่าวสาร ผ่าน สิ่งพิมพ์ การประกาศเสียงตามสาย การประชุม กลุ่มย่อย</p> <p>2. การให้คำปรึกษาหารือ</p> <p>3. การเข้าไปเกี่ยวข้อง</p> <p>4. การร่วมมือ</p> <p>5. การมอบอำนาจการตัดสินใจ</p>	<p>มิติด้านสังคม</p> <p>1. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อต่างๆ</p> <p>2. ความถี่ของการให้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงเฉลี่ยร้อยละ</p> <p>3. ร้อยละของการทำประชาคมหมู่บ้านเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>4. ร้อยละของครัวเรือนที่มีส่วนร่วมในการบริหารชุมชนเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>1. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ / จำนวนครัวเรือนในชุมชนทั้งหมด</p> <p>2. จำนวนครั้งของการให้ข้อมูลข่าวสาร การดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงแก่ชุมชน / จำนวนข้อมูลข่าวสารทั้งหมด</p> <p>3. จำนวนของการทำประชาคมหมู่บ้านเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง / จำนวนครั้งในการทำประชาคมทั้งหมด</p> <p>4. จำนวนครัวเรือนที่มีส่วนร่วมในการบริหารชุมชน</p>	<p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน/อบต./อำเภอ</p>

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 ช่วง 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
<p>3. ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี (Self-Immunity)</p>	<p>3.2 การบูรณาการความร่วมมือ (Collaborative Integration)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การขยายเครือข่ายความร่วมมือและเชื่อมโยง/บูรณาการความร่วมมือด้านงบประมาณ (Matching Fund) ระหว่างกลุ่มภายในหมู่บ้าน/ชุมชน ตลอดจนกลุ่ม/องค์กร/หน่วยงานราชการ และภาคีอื่นๆ ภายนอกหมู่บ้าน/ชุมชน - การขยายเครือข่ายความร่วมมือ และเชื่อมโยงบูรณาการความร่วมมือด้านนโยบาย (Matching Policy) ระหว่างกลุ่มภายในหมู่บ้าน/ชุมชน ตลอดจนกลุ่ม/องค์กร/หน่วยงานราชการ และภาคีอื่นๆ ภายนอกหมู่บ้าน/ชุมชน 	<p>มิติด้านเศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนนโยบาย/แผนงานโครงการในการบูรณาการด้านงบประมาณ (Matching fund) 2. จำนวนเครือข่ายและสมาชิกในการบูรณาการด้านงบประมาณ (Matching Fund) 3. จำนวนเครือข่ายและสมาชิกในการบูรณาการด้านงบประมาณ (Matching Policy) 	<p>วิธีวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนนโยบาย/แผนงานโครงการในการบูรณาการด้านงบประมาณ 2. จำนวนเครือข่ายและสมาชิกในการบูรณาการด้านงบประมาณ 3. จำนวนเครือข่ายและสมาชิกในการบูรณาการด้านนโยบาย 	<p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน/ อบต./อำเภอ</p>
		<p>มิติด้านสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนนโยบาย/แผนงานโครงการในการบูรณาการด้านนโยบาย (Matching Policy) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนนโยบาย/แผนงานโครงการในการบูรณาการด้านนโยบาย (Matching Policy) 	<p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน/ อบต./อำเภอ</p>

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 ห่วง 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
<p>3. ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี (Self-Immunity)</p>	<p>3.3 การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) การบริหารจัดการความเสี่ยงและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ โดยลดมูลเหตุและโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหาย เพื่อให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ</p>	<p>มิติด้านเศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> ร้อยละของกิจกรรมด้านการเพิ่มรายได้ของครัวเรือนที่หลักเศรษฐกิจพอเพียงและเป็นรูปธรรม <p>มิติด้านสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> จำนวนครั้งของการเกิดภัยธรรมชาติต่อปี จำนวนครั้งของการแจ้งเตือนภัยธรรมชาติเฉลี่ยต่อปี จำนวนครัวเรือนที่เป็นอาสาสมัครป้องกันภัย จำนวนครั้งของการจัดเวทีประชาคมหมู่บ้านเฉลี่ยต่อปี ร้อยละของผู้เข้าร่วมเวทีประชาคมต่อประชากรทั้งหมด 	<p>จำนวนของกิจกรรมด้านการเพิ่มรายได้บนหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่หากหลายและเป็นรูปธรรม</p> <ol style="list-style-type: none"> จำนวนครั้งของการเกิดภัยธรรมชาติเฉลี่ยต่อปี จำนวนครั้งของการแจ้งเตือนภัยธรรมชาติเฉลี่ยต่อปี จำนวนครัวเรือนที่เป็นอาสาสมัครป้องกันภัย จำนวนครั้งของการจัดเวทีประชาคมหมู่บ้านเฉลี่ย/ปี จำนวนผู้เข้าร่วมเวทีประชาคม/ประชากรทั้งหมด 	<p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน/อบต./อำเภอ</p> <p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน/อบต./อำเภอ</p>

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 ช่วง 2 เดือนไป	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
<p>3.ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี (Self - Immunity)</p> <p>3.4 ระบบเครือข่ายความปลอดภัย</p> <p>ปลอดภัยทางสังคมหรือระบบคุ้มภัยทางสังคม (Social Safety - Net)</p> <p>- การบริการสังคม (Social Services) คือ การให้บริการแก่ประชาชนในรูปแบบต่างๆ เช่น การให้การศึกษา สาธารณสุข ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น</p> <p>- การสังคมสงเคราะห์ (Social Assistance) คือ การบริการช่วยเหลือประชาชนที่มีปัญหาความเดือดร้อน และช่วยเหลือตนเองไม่ได้</p> <p>- การประกันสังคม (Social</p>	<p>1. ด้านการบริการสังคม</p> <p>1.1 ร้อยละของจำนวนกิจกรรมการให้บริการสังคม</p> <p>1.2 ร้อยละของความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการให้บริการสังคมในระดับ 3-5 เฉลี่ยร้อยละ</p>	<p>1.1 จำนวนกิจกรรมการให้บริการทางสังคม/จำนวนกิจกรรมตามแผนชุมชน ของหมู่บ้านทั้งหมด</p> <p>1.2 วัดจากแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการให้บริการสังคมใน 5 ระดับ คือ 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด</p>	<p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน</p>	
	<p>2. ด้านการสังคมสงเคราะห์</p> <p>2.1 ร้อยละของจำนวนกิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์</p> <p>2.2 ระดับความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์</p>	<p>2.1 จำนวนกิจกรรมการให้บริการสังคมสงเคราะห์ / จำนวนกิจกรรมตามแผนชุมชนของหมู่บ้านทั้งหมด</p> <p>2.2 วัดจากแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการให้บริการสังคมสงเคราะห์ใน 5 ระดับ คือ 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด</p>	<p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน</p>	

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 หัวง 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
3.ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี (Self - Immunity)	<p>3.4 ระบบเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคมหรือระบบคุ้มภัยทางสังคม (Social Safety - Net)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประกันสังคม (Social Insurance) คือ โครงการที่ให้ความมั่นคงทางสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสโดยจะมีการเก็บเงินสมทบจากประชาชนหรือสมาชิกคนอื่น ๆ เข้ากองทุนกลาง และบางประเภทรัฐบาลร่วมจ่ายเงินสมทบด้วย (ถือเป็นการเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข) สมาชิกและผู้ด้อยโอกาสจะได้รับประโยชน์ทดแทน 	<p><u>3. ด้านการประกันสังคม</u></p> <p>3.1 ร้อยละของจำนวนกิจกรรมการประกันสังคม</p> <p>3.2 ระดับความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการประกันสังคม</p>	<p>3.1 จำนวนกิจกรรมการให้บริการประกันสังคม / จำนวนกิจกรรมตามแผนชุมชน ของหมู่บ้านทั้งหมด</p> <p>3.2 วัดจากแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการให้บริการประกันสังคม ใน 5 ระดับ คือ 5 = มากที่สุด , 4 = มาก , 3 = ปานกลาง , 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด</p>	<p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน</p>

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 หัวข้อ 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
ความพอเพียง ชุมชนพึ่งตนเอง ได้ ชุมชนเข้มแข็ง ชุมชนยั่งยืน ชุมชนที่มีการ กระจายผล ชุมชน องค์การเรียนรู้ที่ นำไปสู่เศรษฐกิจ พอเพียง	แนวคิดชุมชนเข้มแข็ง	1. การจัดการงบประมาณและ ทรัพยากร	1.1 มีงบประมาณในการดำเนินโครงการพอเพียง	ฐานข้อมูล หมู่บ้าน/ ชุมชน
	แนวคิดการกระจายผล - มีการกระจายแบ่งปัน ผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างคน ภายในชุมชน - มีการแบ่งปันผลประโยชน์ ร่วมกันระหว่างองค์การภายนอก	1.1 ร้อยละของโครงการที่มีการ แบ่งปันผลประโยชน์จากโครงการ สาธารณะร่วมกันภายในชุมชน 1.2 ร้อยละของโครงการที่มีการ แบ่งปันผลประโยชน์จากโครงการ สาธารณะร่วมกันระหว่างองค์การ ภายนอก	1.1 จำนวนโครงการที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์ จากโครงการสาธารณะร่วมกันภายในชุมชน / โครงการในชุมชนทั้งหมด 1.2 จำนวนโครงการที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์ จากโครงการสาธารณะร่วมกันระหว่างองค์การ ภายนอก/โครงการในชุมชนทั้งหมด	
แนวคิดความยั่งยืน - ประชาชนมีรายได้เพียงพอ - จำนวนเงินทุนมีเพิ่มมากขึ้น	แนวคิดความยั่งยืน - ประชาชนมีรายได้เพียงพอ - จำนวนเงินทุนมีเพิ่มมากขึ้น	1.1 ร้อยละของรายได้ต่อครัวเรือน ของประชากรในชุมชน 1.2 ร้อยละของเงินทุนที่เพิ่มขึ้นต่อปี	1.1 รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อปี 1.2 จำนวนเงินกองทุนในปีปัจจุบันที่มีสัดส่วน เพิ่มขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา	
		1.1 มีการวิเคราะห์ปัญหาและ หาแนวทางแก้ไขปัญหาค้นหา และ 1.2 ความถี่ของจำนวนครั้งในการ จัดเวทีประชาคม	1.1 มีการวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหา ผ่านเวทีประชาคม 1.2 จำนวนครั้งในการจัดเวทีประชาคมในรอบ 1 ปี 1.3 จำนวนโครงการที่ผ่านขั้นตอนพิจารณาจากประชาคม	
แนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้ - มีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ - มีการเรียนรู้จากบทเรียนในอดีต - มีการถ่ายทอดความรู้โดยการ ปฏิบัติให้เห็นชัดเจน	แนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้ - มีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ - มีการเรียนรู้จากบทเรียนในอดีต - มีการถ่ายทอดความรู้โดยการ ปฏิบัติให้เห็นชัดเจน	1.1 มีการวิเคราะห์ปัญหาและ หาแนวทางแก้ไขปัญหาค้นหา และ 1.2 ความถี่ของจำนวนครั้งในการ จัดเวทีประชาคม	1.1 มีการวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหา ผ่านเวทีประชาคม 1.2 จำนวนครั้งในการจัดเวทีประชาคมในรอบ 1 ปี 1.3 จำนวนโครงการที่ผ่านขั้นตอนพิจารณาจากประชาคม	

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 หัวง 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
<p>ความพอเพียง</p> <p>ชุมชนพึ่งตนเอง ได้ ชุมชนเข้มแข็ง ชุมชนยั่งยืน ชุมชนที่มีการ กระจายผล ชุมชน องค์การเรียนรู้ที่ นำไปสู่เศรษฐกิจ พอเพียง</p>	<p>แนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ - มีการเรียนรู้จากบทเรียนในอดีต - มีการถ่ายทอดความรู้โดยการปฏิบัติให้เห็นชัดเจน 	<p>1.3 จำนวนโครงการที่ผ่านฉันทมติจาก ประชาคม</p> <p>1.4 ร้อยละของโครงการ/กิจกรรม ที่ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ตามเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>1.5 ร้อยละของโครงการที่มีการต่อยอดจาก โครงการเดิม</p> <p>1.6 ความถี่ของการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p>	<p>1.4 จำนวนโครงการกิจกรรมที่ประยุกต์ใช้ องค์ความรู้ตามเศรษฐกิจพอเพียง / จำนวน โครงการในชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.5 ร้อยละของโครงการที่มีการต่อยอดจาก โครงการเดิม / จำนวนโครงการทั้งหมด</p> <p>1.6 จำนวนครั้งของการจัดเวทีแลกเปลี่ยน เรียนรู้ในรอบ 1 ปี</p>	<p>ฐานข้อมูล หมู่บ้าน/ ชุมชน</p>
<p>แนวคิดชุมชนเข้มแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความเชื่อมั่นในปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง - มีภาคีเครือข่ายการพัฒนา - การจัดทำแผนชุมชนที่มีคุณภาพ ระดับดีต่อการจัดทำแผนทั้งหมด - ภาวะผู้นำ - การบริหารจัดการ 	<p>1.1 ร้อยละของครัวเรือนที่นำหลักเศรษฐกิจ พอเพียงไปใช้</p> <p>1.2 จำนวนภาคีเครือข่ายการพัฒนาชุมชน</p> <p>1.3 ร้อยละการจัดทำแผนชุมชนที่มีคุณภาพ ระดับดีต่อการจัดทำแผนทั้งหมด</p> <p>1.4 ร้อยละของผู้นำชุมชนที่นำหลักการ เศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชุมชน</p> <p>1.5 สรุปผลการวิเคราะห์ปัญหาร่วมกันผ่าน เวทีประชาคม</p>	<p>1.1 จำนวนครัวเรือนที่นำหลักเศรษฐกิจ พอเพียงไปใช้ / จำนวนครัวเรือนทั้งหมด</p> <p>1.2 จำนวนภาคีเครือข่ายการพัฒนาชุมชน</p> <p>1.3 จำนวนแผนชุมชนที่มีคุณภาพระดับดี / แผนชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.4 จำนวนผู้นำชุมชนที่นำหลักการ เศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชุมชน / จำนวนผู้นำชุมชนทั้งหมด</p> <p>1.5 มีภาววิเคราะห์ปัญหาร่วมกันผ่านเวที</p>		

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 หัว 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
	- ชุมชนการเรียนรู้	1.6 จำนวนสถานที่ในการส่งผ่านการเรียนรู้ 1.7 ความถี่ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	ประชาคม 1.6 จำนวนสถานที่ในการส่งผ่านการเรียนรู้ 1.7 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใน 1 ปี	ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน
<u>ความพอเพียง</u> ชุมชนพึ่งตนเองได้ ชุมชนเข้มแข็ง ชุมชนยั่งยืน ชุมชนที่มีการกระจายผล	<u>แนวคิดการกระจายผล</u> - มีการกระจายแบ่งปันผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างคนภายในชุมชน - มีการแบ่งปันผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างองค์กรภายนอก	1.1 ร้อยละของโครงการที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์จากโครงการสาธารณะร่วมกันภายในชุมชน 1.2 ร้อยละของโครงการที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์จากโครงการสาธารณะร่วมกันระหว่างองค์กรภายนอก	1.1 จำนวนโครงการที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์จากโครงการสาธารณะร่วมกันภายในชุมชน / โครงการในชุมชนทั้งหมด 1.2 ร้อยละของโครงการที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์จากโครงการสาธารณะร่วมกันระหว่างองค์กรภายนอก	ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน
ชุมชนองค์กรเรียนรู้ที่นำไปสู่เศรษฐกิจพอเพียง	<u>แนวคิดความยั่งยืน</u> - ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี - การบูรณาการทำงานร่วมกันกับทุกภาคส่วน	1.1 ร้อยละของครัวเรือนมีความเป็นอยู่ที่ดี 1.2 จำนวนองค์กรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในชุมชน	1.1 จำนวนครัวเรือนในปีปัจจุบันมีความเป็นอยู่ที่ดีเพิ่มขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา 1.2 จำนวนขององค์กรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในชุมชน	ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน

ตารางที่ 4-5 แสดงตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

3 หัว 2 เงื่อนไข	กรอบแนวคิด	ตัวชี้วัด	วิธีวัด	แหล่งข้อมูล
<p><u>ความพอเพียง</u></p> <p>ชุมชนพึ่งตนเอง</p> <p>ได้ ชุมชนเข้มแข็ง</p> <p>ชุมชนยั่งยืน</p> <p>ชุมชนที่มีการ</p> <p>กระจายผล ชุมชน</p> <p>องค์การเรียนรู้ที่</p> <p>นำไปสู่เศรษฐกิจ</p> <p>พอเพียง</p>	<p>แนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ - มีการเรียนรู้จากบทเรียนในอดีต - มีการถ่ายทอดความรู้โดยการปฏิบัติให้เห็นชัดเจน 	<p>1.1 ระบบการทำงานที่ชัดเจนมากขึ้น</p> <p>1.2 ร้อยละขององค์ความรู้ใหม่ที่ป็นนวัตกรรมที่มีในชุมชน</p> <p>1.3 จำนวนครั้งของการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p>	<p>1.1 วัดจากโครงสร้างการบริหารงานในชุมชน</p> <p>1.2 จำนวนองค์ความรู้ใหม่ที่ป็นนวัตกรรมที่มีในชุมชน / จำนวนองค์ความรู้ใหม่ทั้งหมด</p> <p>1.3 จำนวนครั้งของการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรอบ 1 ปี</p>	<p>ฐานข้อมูลหมู่บ้าน/ชุมชน</p>

จากตารางทำให้ได้ข้อสรุปการสังเคราะห์ของตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ใช้กรอบแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (3 ห่วง 2 เงื่อนไข) และที่ใช้แนวคิดเชิงระบบ ที่สังเคราะห์ออกมาเป็นตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจ โดยตัวชี้วัดที่สร้างขึ้นได้แบ่งตัวชี้วัดออกเป็น 2 มิติ คือ มิติสังคม และมิติเศรษฐกิจ สร้างแนวทางวิธีการวัด และที่มาของแหล่งข้อมูล

1.4 การสำรวจชุมชนโดยใช้ตัวชี้วัดที่สังเคราะห์ได้ คณะผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคสนาม จำนวน 18 ชุมชน/หมู่บ้าน 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง เพื่อสำรวจการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติใช้ในชุมชน ซึ่งปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนและค่าใช้จ่ายระยะตัวชี้วัดความเสถียร 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

ตัวชี้วัดความเสถียร	1. พิชญ์โลก		2. กำแพงเพชร		3. ตาก		4. นครสวรรค์		5. พิจิตร		6. สุโขทัย		7. อุตรดิตถ์		8. อุทัยธานี		9. เพชรบูรณ์		ค่าเฉลี่ย
	1.1	1.2	2.1	2.2	3.1	3.2	4.1	4.2	5.1	5.2	6.1	6.2	7.1	7.2	8.1	8.2	9.1	9.2	
เป้าหมายด้านความรู้																			
1. ร้อยละของประชากรอายุในชุมชนที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	60.00	71.42	100.00	100.00	60.00	66.66	40.00	50.00	66.66	15.78	10.00	60.50	40.00	50.00	75.00	40.00	50.00	70.00	57.00
2. ร้อยละของประชากรที่นำความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการค้าเป็นกิจกรรม	60.00	100.00	75.00	100.00	100.00	100.00	40.00	50.00	60.00	21.05	10.00	60.00	40.00	50.00	100.00	75.00	100.00	100.00	67.55
3. ร้อยละขององค์ความรู้ในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ	80.00	83.33	100.00	100.00	50.00	60.00	50.00	50.00	60.00	50.00	30.00	80.00	55.50	65.00	20.00	50.00	100.00	80.00	64.65
4. ร้อยละขององค์ความรู้ที่ได้รับการนำไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง	80.00	83.33	80.00	80.00	100.00	100.00	50.00	50.00	100.00	25.00	30.00	75.50	60.00	55.50	20.00	50.00	100.00	80.00	67.74
5. ร้อยละของแหล่งเรียนรู้/ช่องทางการเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	60.00	78.50	80.00	80.00	65.50	68.55	85.00	20.00	45.00	30.00	10.00	85.50	60.00	65.00	60.00	40.00	68.50	56.50	58.78
6. ร้อยละกิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	60.00	65.50	75.00	60.00	45.60	54.50	65.00	100.00	65.50	60.00	10.00	80.00	55.00	50.00	56.50	62.25	65.50	60.50	60.60
7. ร้อยละของผู้ในชุมชนที่เข้าศึกษาดูงาน/ฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	70.00	70.00	100.00	80.00	65.00	75.50	66.66	100.00	80.00	60.00	46.00	23.00	50.00	45.00	75.00	55.50	68.00	65.00	66.37
8. ร้อยละของผู้ในชุมชนที่เข้ารับการศึกษาดูงาน/ฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปี	70.00	75.00	60.00	40.00	78.50	80.00	66.66	100.00	80.00	60.00	50.00	40.00	45.00	45.00	60.00	60.00	42.00	45.00	61.23
9. ร้อยละของผู้ในชุมชนที่เข้าร่วมองค์ความรู้ใหม่แล้วนำองค์ความรู้นั้นมาประยุกต์ใช้ในท้องถิ่น	80.00	75.00	60.00	80.00	78.54	86.50	66.66	100.00	75.00	65.00	40.00	30.00	45.00	40.00	65.00	60.00	44.00	45.00	63.09
10. ร้อยละของกิจกรรมที่เกี่ยวกับการนำความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ	80.00	83.33	60.00	60.00	35.20	20.00	55.00	65.00	50.00	100.00	80.00	85.00	85.00	80.00	33.33	60.00	52.00	55.00	63.27
11. ร้อยละของครัวเรือนที่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนและดำเนินกิจกรรมการออมทรัพย์	70.00	83.33	87.91	100.00	83.68	65.35	100.00	87.00	100.00	100.00	76.00	100.00	90.00	90.50	89.28	74.46	69.30	82.30	86.06

หมายเหตุ : 1. จังหวัดพิษณุโลก 2. จังหวัดกำแพงเพชร 3. จังหวัดตาก 4. จังหวัดนครสวรรค์ 5. จังหวัดพิจิตร 6. จังหวัดสุโขทัย 7. จังหวัดอุตรดิตถ์ 8. จังหวัดอุทัยธานี 9. จังหวัดเพชรบูรณ์
 1.1 บ้านนาไร่ศรีราชา 2. บ้านหนองปลาไหล 3.1 บ้านพะวอ 4.1 บ้านวสุวัน 5.1 บ้านสะพานหิน 6.1 บ้านกระทอง 7.1 บ้านคลองโพยม 8.1 บ้านเกาะพยอม 9.1 บ้านหนองแม่นา
 1.2 บ้านคอมม่วง 2.2 บ้านหนองกระทุ่ม 3.2 บ้านหัวมทากส์ 4.2 บ้านท่าจันทร์ 5.2 บ้านวังตะกู 6.2 บ้านคอนสัก 7.2 บ้านหาดสองแคว 8.2 บ้านค่าง 9.2 บ้านผู้คักไ้

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละตัวชี้วัดความสำเร็จ 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง (ต่อ)

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	1. ทัศนียภาพ		2. กำแพงเพชร		3. ตาก		4. นครสวรรค์		5. พิจิตร		6. สุโขทัย		7. อุตรดิตถ์		8. อุทัยธานี		9. เพชรบูรณ์		ค่าเฉลี่ย
	1.1	1.2	2.1	2.2	3.1	3.2	4.1	4.2	5.1	5.2	6.1	6.2	7.1	7.2	8.1	8.2	9.1	9.2	
12. ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้	80.00	69.60	100.00	100.00	54.86	78.50	100.00	72.00	100.00	80.00	76.00	80.00	89.50	90.50	89.28	73.40	69.30	82.30	82.51
เป้าหมายด้านคุณธรรม																			
1. จำนวนโครงการ/กิจกรรมสาธารณะของชุมชน	5	2	10	12	23	38	2	1	2	1	12	20	5	8	4	4	4	1	8.55
2. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน	70.00	83.33	100.00	80.00	100	100	57.55	72.00	75.00	77.00	76.00	70.00	90.00	85.55	89.00	84.00	100.00	100.00	83.85
3. ร้อยละของกองทุนที่ดำเนินการด้านสวัสดิการสังคม	40.00	41.50	40.00	40.00	5.84	8.50	20.00	15.50	30.00	40.00	20.00	25.00	25.00	20.00	35.50	25.50	16.00	15.50	25.76
4. จำนวนครัวเรือนของผู้ด้อยโอกาสที่เข้าถึงโอกาสในการรับบริการด้านสวัสดิการสังคม	228	0	66	150	5	7	0	7	38	25	153	205	11	25	4	4	10	25	53.50
5. ร้อยละของครัวเรือนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน	70.00	100.00	98.90	100.00	83.68	76.92	71.94	87.00	65.00	55.00	80.00	70.00	85.50	83.00	100.00	100.00	100.00	100.00	84.83
6. จำนวนคดีความในชุมชน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	3	0	0	0	0.27
7. จำนวนการร้องเรียนในชุมชน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0.05
8. จำนวนครั้งของการทำกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปี	12	4	12	12	11	2	3	1	2	1	3	3	12	12	2	2	1	1	5.33
9. ความถี่ของระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปี	12	12	12	12	6	5	3	1	4	2	3	3	12	12	2	2	3	3	6.05
10. จำนวนคดีข้อโกง	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0.05
11. ความถี่ของการประกาศแจ้งข้อมูลข่าวสารข้อมูลในชุมชน	24	12	22	20	12	12	20	12	20	25	24	20	36	24	24	36	12	10	20.27

หมายเหตุ : 1. จังหวัดพิษณุโลก 2. จังหวัดกำแพงเพชร 3. จังหวัดตาก 4. จังหวัดนครสวรรค์ 5. จังหวัดพิจิตร 6. จังหวัดสุโขทัย 7. จังหวัดอุตรดิตถ์ 8. จังหวัดอุทัยธานี 9. จังหวัดเพชรบูรณ์
 1.1 บ้านเขาไร่ศรีราชา 2.1 บ้านหนองปลาไหล 3.1 บ้านพะวง 4.1 บ้านพุ่ม 5.1 บ้านกระชายสี 6.1 บ้านกรงทอง 7.1 บ้านคงสระแก้ว 8.1 บ้านเกาะพยอม 9.1 บ้านหนองแม่น้ำ
 1.2 บ้านดอนม่วง 2.2 บ้านหนองกะทูน 3.2 บ้านห้วยหมากง 4.2 บ้านท่าจันทร์ 5.2 บ้านรังตะกู 6.2 บ้านคอนสัก 7.2 บ้านหาดสองแคว 8.2 บ้านค่าง 9.2 บ้านภูตักไข่

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนและคำร้อยละตัวชี้วัดความถี่ 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง (ต่อ)

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	1. พืชไร่		2. ปลูกพืช		3. ตก		4. นครสวรรค์		5. พิจิตร		6. สุโขทัย		7. อุตรดิตถ์		8. อุทัยธานี		9. เพชรบูรณ์		ค่าเฉลี่ย
	1.1	1.2	2.1	2.2	3.1	3.2	4.1	4.2	5.1	5.2	6.1	6.2	7.1	7.2	8.1	8.2	9.1	9.2	
1.2. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในการดำเนินโครงการสาธารณะ	50.00	60.60	30.33	45.25	80.90	82.56	71.94	72.00	40.00	50.00	80.00	70.00	34.78	35.71	26.78	34.57	100.00	100.00	60.88
1.3. จำนวนชนบทเกษตรในชุมชน	0	1	0	1	0	0	0	0	0	2	0	1	0	1	0	0	0	0	0.33
เป้าหมายด้านความปลอดภัย																			
1. ร้อยละของครัวเรือนที่นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้	80.00	69.60	78.00	80.00	65.00	85.00	71.94	58.00	72.55	52.66	100.00	100.00	50.50	65.00	88.88	55.55	100.00	100.00	76.26
2. จำนวนภาคีเครือข่ายการพัฒนาชุมชน	3	3	3	2	0	0	1	1	3	2	3	4	9	8	0	0	3	4	2.72
3. จำนวนการจัดทำแผนชุมชนที่มีคุณภาพระดับดีในชุมชน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0.94
4. ร้อยละของผู้ชุมชนที่นำหลักการเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชุมชน	65.00	100.00	65.00	60.00	5.00	10.52	80.55	69.45	43.33	66.66	100.00	75.00	40.00	45.00	55.55	88.88	80.00	50.00	62.15
5. จำนวนสถานที่ในการส่งผ่านการเรียนรู้	1	1	2	1	2	3	2	1	1	1	3	1	1	1	3	2	1	1	1.55
6. ความถี่ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	12	12	12	12	24	12	3	1	10	12	3	3	12	24	15	15	12	12	11.44
7. ร้อยละของโครงการที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์จากโครงการสาธารณะร่วมกันภายในชุมชน	100.00	100.00	60.00	62.00	47.82	50.00	100.00	100.00	66.66	50.00	100.00	100.00	75.00	80.00	25.00	50.00	65.00	72.50	72.44
8. ร้อยละของโครงการที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์จากโครงการสาธารณะร่วมกันระหว่างองค์กรภายนอก	0.00	0.00	20.00	25.00	0.00	0.00	0.00	0.00	43.33	50.00	2.00	2.50	2.50	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	8.07
9. ร้อยละของครัวเรือนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	70.00	75.75	32.96	42.00	83.68	65.20	86.33	94.00	59.81	30.00	100.00	100.00	45.00	48.50	17.85	5.31	56.76	54.10	59.29
10. จำนวนองค์กรภายนอกภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในชุมชน	3	4	5	3	5	3	1	3	3	3	3	4	9	3	1	0	4	4	3.38

หมายเหตุ : 1. จังหวัดพิจิตร 2. จังหวัดกำแพงเพชร 3. จังหวัดตาก 4. จังหวัดนครสวรรค์ 5. จังหวัดพิจิตร 6. จังหวัดสุโขทัย 7. จังหวัดอุตรดิตถ์ 8. จังหวัดอุทัยธานี 9. จังหวัดเพชรบูรณ์
 1.1 บ้านเขาไร่ศรีราชา 2.1 บ้านหนองปลาไหล 3.1 บ้านพะวง 4.1 บ้านเวสุวัน 5.1 บ้านสระยายชี 6.1 บ้านกรงทอง 7.1 บ้านคงสระแก้ว 8.1 บ้านเกาะพยอม 9.1 บ้านหนองเม่นา
 1.2 บ้านดงม่วง 2.2 บ้านหนองกระทุ่ม 3.2 บ้านห้วยทาก 4.2 บ้านท่าจันทร์ 5.2 บ้านวังตะกู 6.2 บ้านคอนสัก 7.2 บ้านหาดสองแคว 8.2 บ้านนาห้าง 9.2 บ้านอุ้มไก่

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละตัววัดความสำเร็จ 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง (ต่อ)

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	1. พิษณุโลก		2. กำแพงเพชร		3. ตาก		4. นครสวรรค์		5. พิจิตร		6. สุโขทัย		7. อุตรดิตถ์		8. อุทัยธานี		9. เพชรบูรณ์		ค่าเฉลี่ย
	1.1	1.2	2.1	2.2	3.1	3.2	4.1	4.2	5.1	5.2	6.1	6.2	7.1	7.2	8.1	8.2	9.1	9.2	
11. ร้อยละขององค์ความรู้ใหม่ที่ป็นนวัตกรรมที่มีในชุมชน	40.00	16.66	35.00	45.00	16.66	33.33	20.00	17.00	33.33	20.00	25.00	30.00	12.00	25.00	40.00	20.00	8.50	20.00	25.41
12. จำนวนครั้งของการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้	12	12	12	12	12	12	3	1	2	2	4	6	12	12	2	2	12	5	7.5
เป้าหมายด้านความปลอดภัย																			
มิติด้านเศรษฐกิจ																			
1. ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่มีการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย	83.33	80.50	32.96	45.00	83.68	67.69	83.33	87.59	46.74	57.52	100.00	100.00	80.00	80.00	100.00	74.46	35.00	25.00	70.15
2. จำนวนรายได้เฉลี่ยต่อปีของครัวเรือน	88,687	40,000	89,582	97,856	75,564	89,998	45,000	100,000	95,845	87,452	48,000	50,000	235,000	95,550	65,440	56,746	76,420	84,253	84,522
3. จำนวนรายจ่ายเฉลี่ยต่อปีของครัวเรือน	23,608	30,000	68,952	71,254	56,480	62,184	30,000	60,000	58,423	64,582	35,620	36,000	170,000	68,255	80,870	61,998	45,632	56,220	60,004
4. จำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อปีของครัวเรือน	11,673	30,000	45,852	55,842	48,878	52,152	20,000	40,000	33,782	43,584	40,000	50,000	170,000	57,652	6,937	5,452	39,857	48,578	44,458
5. ร้อยละของครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมใหม่	56.50	51.50	35.58	35.55	2.08	52.30	20.00	25.50	25.00	30.00	90.00	17.00	2.60	1.65	4.16	7.97	2.50	4.70	25.81
6. ร้อยละของครัวเรือนที่ร่วมกิจกรรมด้านการตลาด	83.33	75.75	45.35	42.58	83.68	82.56	43.16	40.87	46.72	30.00	100.00	100.00	77.00	55.00	100.00	74.46	76.90	47.05	66.91
7. จำนวนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน	1	1	0	1	3	5	1	1	1	1	5	13	2	1	0	1	1	1	2.16
8. จำนวนของภาคีเครือข่ายการพัฒนาแบบวิสาหกิจชุมชน	0	3	0	0	0	0	1	1	2	1	3	5	0	0	0	0	0	4	1.11
9. จำนวนองค์กรในชุมชนที่มีศักยภาพทางการเงินมีความมั่นคง	1	1	2	1	0	0	1	2	3	1	3	1	1	0	2	2	1	1	1.27
มิติด้านสังคม																			
1. จำนวนกลุ่ม/องค์กรชุมชนที่ผลิตผลิตภัณฑ์ขึ้นท้องถิ่น	2	2	1	2	1	2	1	1	6	1	2	1	2	2	3	5	4	3	2.27

หมายเหตุ : 1. จังหวัดพิษณุโลก 2. จังหวัดกำแพงเพชร 3. จังหวัดตาก 4. จังหวัดนครสวรรค์ 5. จังหวัดพิจิตร 6. จังหวัดสุโขทัย 7. จังหวัดอุตรดิตถ์ 8. จังหวัดอุทัยธานี 9. จังหวัดเพชรบูรณ์
 1.1 บ้านเขาไร่ศรีราชา 2.1 บ้านหนองปลาไหล 3.1 บ้านพะวง 4.1 บ้านเวฬุวัน 5.1 บ้านสระยายชี 6.1 บ้านทรงทอง 7.1 บ้านคลองกระแก้ว 8.1 บ้านหนองเม่นา
 1.2 บ้านคอนม่วง 2.2 บ้านหนองกระทุ่ม 3.2 บ้านหัวหมากวงค์ 4.2 บ้านท่าอัมพร์ 5.2 บ้านวังตะกู 6.2 บ้านดอนสัก 7.2 บ้านหาดสองแคว 8.2 บ้านผาทั่ง 9.2 บ้านอยู่ถ้ำ

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนและค่าใช้จ่ายระยะตัวชี้วัดความก้าวหน้าเรื่อง 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง (ต่อ)

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	1. พิชญ์โลก		2. กำแพงเพชร		3. ดาก		4. นครสวรรค์		5. พิจิตร		6. สุโขทัย		7. อุตรดิตถ์		8. อุทัยธานี		9. เพชรบูรณ์		ค่าเฉลี่ย	
	1.1	1.2	2.1	2.2	3.1	3.2	4.1	4.2	5.1	5.2	6.1	6.2	7.1	7.2	8.1	8.2	9.1	9.2		
2. ร้อยละของกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในด้านที่ตนเอง	75	76.50	50	65	47.82	63.15	45.55	50	50	40	5.25	12.53	45	46.50	60	100	29.50	30.50	49.57	
3. ร้อยละของการจัดกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปี ต่อกิจกรรมในชุมชนทั้งหมด	70.00	72.00	20.00	22.00	47.82	63.15	46.50	50.00	50.00	40.00	40.00	50.00	38.50	35.55	13.33	20.00	25.00	35.50	41.07	
4. ร้อยละของโครงการที่ดำเนินการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ต่อจำนวนโครงการทั้งหมด	80.00	78.50	75.00	84.00	47.82	63.15	46.50	58.50	60.00	60.00	50.00	60.00	58.50	50.00	9.80	6.18	25.00	28.00	52.27	
เป้าหมายด้านความมีเหตุผล																				
มิติด้านสังคม (รวมคิด)																				
1. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมในการประชุม/ระชาคม	77.60	100.00	61.53	98.48	88.88	74.35	57.55	72.99	74.76	60.00	78.78	72.52	71.40	65.70	86.52	88.50	100.00	100.00	79.42	
2. จำนวนของเวทีสาธารณะเพื่อการระดมสมอง/รับฟังปัญหาของหมู่บ้าน/ชุมชน	12	12	3	12	12	12	1	1	1	2	4	6	12	12	12	48	12	3	9.83	
3. ความถี่ของการจัดเวทีสาธารณะเพื่อการระดมสมอง/รับฟังปัญหาของหมู่บ้าน	12	12	12	12	12	12	1	1	1	2	4	6	12	12	12	12	12	5	8.44	
มิติด้านสังคม (ร่วมวางแผน)																				
1. ความถี่ของการจัดทำแผนชุมชนในรอบ 1 ปี	1	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	1	1	1	1	1	1.16	
2. จำนวนงบประมาณในโครงการพัฒนาชุมชนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง ต่อจำนวนงบประมาณตามแผนฯ ทั้งหมด	147.000	88.450	120.500	150.000	136.000	121.000	75.000	85.550	150.000	100.000	78.000	85.000	75.626	89.542	150.000	100.000	58.750	78.000	104.912	

หมายเหตุ: 1. จังหวัดพิษณุโลก 2. จังหวัดกำแพงเพชร 3. จังหวัดตาก 4. จังหวัดนครสวรรค์ 5. จังหวัดพิจิตร 6. จังหวัดสุโขทัย 7. จังหวัดอุตรดิตถ์ 8. จังหวัดอุทัยธานี 9. จังหวัดเพชรบูรณ์
 1.1 บ้านเขาไคร้รักษา 2.1 บ้านหนองไถ่ไค 3.1 บ้านพะวง 4.1 บ้านเวฬุวัน 5.1 บ้านสระเกษ 6.1 บ้านกรงทอง 7.1 บ้านดงสระแก้ว 8.1 บ้านเกาะพยอม 9.1 บ้านหนองเม่นา
 1.2 บ้านดอนม่วง 2.2 บ้านหนองกระทุ่ม 3.2 บ้านหัวมหวางค์ 4.2 บ้านท่าจันทร์ 5.2 บ้านวังตะก 6.2 บ้านดอนสัก 7.2 บ้านหาดสองแคว 8.2 บ้านค่างไข่ 9.2 บ้านคูักไข่

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละตัวชี้วัดความน่าเชื่อถือด้าน (ต่อ)

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	1. বিশ্বอยู่โลก		2. กัมพูชา		3. าก		4. นครสวรรค์		5. พิษณุ		6. สุโขทัย		7. อุตรดิตถ์		8. อุทัยธานี		9. เพชรบูรณ์		ค่าเฉลี่ย
	1.1	1.2	2.1	2.2	3.1	3.2	4.1	4.2	5.1	5.2	6.1	6.2	7.1	7.2	8.1	8.2	9.1	9.2	
มิติด้านสังคม (ร่วมดำเนินงาน)																			
1. ร้อยละของครัวเรือนที่ร่วมดำเนินโครงการด้านเศรษฐกิจพอเพียง ต่อครัวเรือนทั้งหมดในชุมชนหมู่บ้าน	83.33	83.33	50.00	48.00	83.68	90.50	71.94	87.59	46.72	50.00	86.35	82.62	59.50	54.20	100.00	100.00	80.00	94.11	75.10
มิติด้านสังคม (ร่วมรับผลประโยชน์)																			
1. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานโครงการพัฒนาสาธารณสุขตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ต่อจำนวนครัวเรือนทั้งหมดในชุมชน	83.33	83.33	20.00	35.00	100.00	100.00	71.94	87.59	74.76	50.00	75.35	84.52	100.00	75.00	53.57	26.59	100.00	100.00	73.38
มิติด้านสังคม (ร่วมติดตามประเมินผล)																			
1. ร้อยละของโครงการภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียงที่บรรลุผลสัมฤทธิ์ ต่อจำนวนโครงการทั้งหมด	78.00	76.50	90.00	89.50	81.81	63.15	50.00	50.00	100.00	100.00	85.65	84.75	35.00	45.50	60.00	33.33	35.50	40.00	66.59
มิติด้านสังคม																			
1. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อต่างๆ	100.00	100.00	63.73	100.00	100.00	100.00	100.00	87.59	100.00	80.00	100.00	100.00	34.78	75.60	100.00	100.00	100.00	100.00	91.20
2. ความถี่ของการให้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง	12	12	12	12	24	12	12	12	5	4	36	24	12	24	12	48	12	12	16.5
3. ร้อยละของการทำประชาคมหมู่บ้านเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	65.00	100.00	40.00	40.00	50.00	100.00	45.50	35.55	100.00	100.00	40.00	52.20	100.00	100.00	16.66	16.66	20.00	25.00	58.14

หมายเหตุ : 1. จังหวัดพิษณุโลก 2. จังหวัดกัมพูชา 3. จังหวัดตาก 4. จังหวัดนครสวรรค์ 5. จังหวัดพิจิตร 6. จังหวัดสุโขทัย 7. จังหวัดอุตรดิตถ์ 8. จังหวัดอุทัยธานี 9. จังหวัดเพชรบูรณ์
 1.1 บ้านเขาไร่ศรีราชา 2.1 บ้านหนองปลาไหล 3.1 บ้านพะวง 4.1 บ้านเวฬุวัน 5.1 บ้านสระยาชี 6.1 บ้านกรงทอง 7.1 บ้านคงสระแก้ว 8.1 บ้านเกาะพยอม 9.1 บ้านหนองแม่น้ำ
 1.2 บ้านดอนม่วง 2.2 บ้านหนองกระทุ่ม 3.2 บ้านหัวมอหวางก์ 4.2 บ้านท่าจันทร์ 5.2 บ้านวังตะกู 6.2 บ้านคอนสัก 7.2 บ้านหาดสองแคว 8.2 บ้านค่าง 9.2 บ้านอุทัยบุรี

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนและกำไรสุทธิและตัวชี้วัดความยั่งยืน 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง (ต่อ)

ตัวชี้วัดความยั่งยืน	1. พิษณุโลก		2. กำแพงเพชร		3. ตาก		4. นครสวรรค์		5. พิจิตร		6. สุโขทัย		7. อุตรดิตถ์		8. อุทัยธานี		9. เพชรบูรณ์		ค่าเฉลี่ย
	1.1	1.2	2.1	2.2	3.1	3.2	4.1	4.2	5.1	5.2	6.1	6.2	7.1	7.2	8.1	8.2	9.1	9.2	
4. ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่มีส่วนร่วมในการบริหารชุมชนเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	83.33	37.87	63.73	50.50	80.90	82.56	21.58	40.87	40.00	50.00	45.28	43.57	56.00	48.00	14.48	18.61	100.00	75.00	52.90
เป้าหมายด้านความยั่งยืนภูมิทัศน์ที่ดี																			
มิติด้านเศรษฐกิจ																			
1. ร้อยละของโครงการด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ	40.00	30.00	12.00	22.00	25.00	30.50	50.00	50.00	45.00	40.00	45.50	40.50	36.50	35.50	100.00	100.00	35.00	30.00	42.63
2. จำนวนงบประมาณที่มีการใช้จากกองทุนหมู่บ้าน	2,000,000	1,100,000	1,820,000	1,570,000	895,854	1,100,000	2,000,000	1,300,000	2,000,000	2,000,000	89,788	94,542	890,050	950,124	1,100,000	1,500,000	1,100,000	1,000,000	1,250,575
3. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าร่วมกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน ต่อจำนวนครัวเรือนทั้งหมด	67.98	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	71.94	87.59	100.00	100.00	89.56	90.55	86.95	80.52	70.00	72.00	99.03	100.00	89.78
4. จำนวนนโยบาย/แผนงานโครงการในการบูรณาการด้านงบประมาณ (Matching fund)	0	0	0	3	0	0	0	2	3	1	0	0	2	0	0	0	1	0	0.66
5. จำนวนเครือข่ายและสมาชิกในการบูรณาการด้านงบประมาณ (Matching Fund)	0	0	0	0	0	0	1	1	3	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0.44
6. จำนวนเครือข่ายและสมาชิกในการบูรณาการด้านงบประมาณ (Matching Policy)	0	0	0	0	0	0	0	0	3	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0.33
มิติด้านสังคม																			
1. จำนวนนโยบาย/แผนงานโครงการในการบูรณาการด้านนโยบาย (Matching Policy)	0	0	0	3	0	0	0	0	2	1	2	0	2	0	0	0	1	0	0.61
มิติด้านเศรษฐกิจ																			
1. ร้อยละของกิจกรรมด้านการขยายตลาดเศรษฐกิจพอเพียงที่หากหลายและเป็นรูปธรรม	60.00	75.00	24.00	60.00	83.68	62.50	66.66	50.00	60.00	40.00	60.00	65.00	5.50	10.00	11.90	26.29	20.50	30.50	45.08

หมายเหตุ: 1. จังหวัดพิษณุโลก
 1.1 บ้านเขาไร่ไร่ราชชา
 1.2 บ้านดอนม่วง

2. จังหวัดกำแพงเพชร
 2.1 บ้านหนองปลาไหล
 2.2 บ้านหนองกระทุ่ม

3. จังหวัดตาก
 3.1 บ้านพะวง
 3.2 บ้านหัวมอหวางค์

4. จังหวัดนครสวรรค์
 4.1 บ้านเวฬุวัน
 4.2 บ้านท่าจันทน์

5. จังหวัดพิจิตร
 5.1 บ้านสระขยชี
 5.2 บ้านรังคเฑ

6. จังหวัดสุโขทัย
 6.1 บ้านกรงทอง
 6.2 บ้านคอนสัก

7. จังหวัดศรีสะเกษ
 7.1 บ้านคงระแคว
 7.2 บ้านหาดสองแคว

8. จังหวัดอุตรดิตถ์
 8.1 บ้านเกาะพยอม
 8.2 บ้านตั่ง

9. จังหวัดเพชรบูรณ์
 9.1 บ้านหนองเม่นนา
 9.2 บ้านอุ้งไก่ไข่

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละตัวชี้วัดความก้าวหน้า (ต่อ)

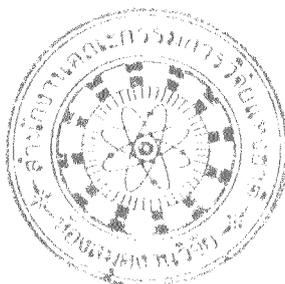
ตัวชี้วัดความสำเร็จ	1. ฟื้นฟูโลก		2. กำแพงเพชร		3. ดาก		4. นครสวรรค์		5. พิษณุ		6. สุโขทัย		7. อุตรดิตถ์		8. อุทัยธานี		9. เพชรบูรณ์		ค่าเฉลี่ย	
	1.1	1.2	2.1	2.2	3.1	3.2	4.1	4.2	5.1	5.2	6.1	6.2	7.1	7.2	8.1	8.2	9.1	9.2		
มิตินับสังคม																				
1. จำนวนครั้งของการเกิดภัยธรรมชาติต่อปี	0		0	2	0	0	0	2	6	2	4	0	0	1	2	2	3	1	1.44	
2. จำนวนครัวเรือนที่เป็นอาสาสมัครป้องกันภัยในชุมชน	35		10	7	15	28	20	10	20	10	5	4	10	4	15	7	6	6	12.11	
3. จำนวนครั้งของการจัดเวทีประชาคมหมู่บ้านเฉลี่ยต่อปี	12		12	12	12	12	8	6	5	3	12	12	12	12	12	12	12	12	10.55	
4. ร้อยละของผู้เข้าร่วมเวทีประชาคมต่อประชากรทั้งหมด	75.53	100.00	75.77	72.33	75.65	70.50	75.60	72.55	74.76	80.00	90.00	89.50	72.55	73.50	82.50	77.50	100.00	100.00	81.01	
ด้านการบริการสังคม																				
1. ร้อยละของจำนวนกิจกรรมการให้บริการสังคม	0.00	12.50	0.00	10.00	16.17	5.50	0.00	25.00	20.00	15.00	0.00	30.00	28.00	0.00	20.00	12.50	2.50	2.50	10.56	
ด้านการส่งเสริมสังคม																				
1. ร้อยละของจำนวนกิจกรรมส่งเสริมสังคม	0.00	10.00	0.00	30.00	35.29	5.26	0.00	0.00	0.00	0.00	11.52	0.00	12.00	8.50	0.00	0.00	3.75	4.50	6.71	
ด้านการประกันสังคม																				
1. ร้อยละของจำนวนกิจกรรมการประกันสังคม	0.00	10.00	0.00	0.00	17.00	7.89	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	10.00	5.00	0.00	0.00	5.25	8.50	3.53	

หมายเหตุ: 1. จังหวัดพิษณุโลก 2. จังหวัดกำแพงเพชร 3. จังหวัดดาก 4. จังหวัดนครสวรรค์ 5. จังหวัดพิษณุ 6. จังหวัดสุโขทัย 7. จังหวัดอุตรดิตถ์ 8. จังหวัดอุทัยธานี 9. จังหวัดเพชรบูรณ์
1.1 บ้านเขาไร่ศรีราชา 2.1 บ้านหนองปลาไหล 3.1 บ้านพะวง 4.1 บ้านเวฬุวัน 5.1 บ้านสระยายชี 6.1 บ้านกรงทอง 7.1 บ้านดงระแแก้ว 8.1 บ้านเกาะพยอม 9.1 บ้านหนองแม่น้ำ
1.2 บ้านดอนม่วง 2.2 บ้านหนองกระทุ่ม 3.2 บ้านหัวมอหวางค์ 4.2 บ้านท่าจันทร์ 5.2 บ้านวังตะกู 6.2 บ้านดอนสัก 7.2 บ้านหาดสองแคว 8.2 บ้านค่างไช้ 9.2 บ้านอุทัยไช้

จากตารางพบว่า ผลจากการสำรวจข้อมูลเชิงสถิติค่าเฉลี่ยที่เป็นเกณฑ์ตัวชี้วัดเศรษฐกิจพอเพียงในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติใช้ในชุมชนจากการคำนวณทั้ง 18 ชุมชน/หมู่บ้าน 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.4.1 เป้าหมายด้านความรู้

- (1) ร้อยละของปราชญ์ในชุมชนที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 57.00
- (2) ร้อยละของปราชญ์ที่นำความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 67.55
- (3) ร้อยละขององค์ความรู้ในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 64.65
- (4) ร้อยละขององค์ความรู้ที่ได้รับการนำไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 67.74
- (5) ร้อยละของแหล่งเรียนรู้/ช่องทางการเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 58.78
- (6) ร้อยละกิจกรรมการเรียนรู้/การถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 60.60
- (7) ร้อยละของผู้นำชุมชนที่เข้าศึกษาดูงาน/ฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 66.37
- (8) ร้อยละของผู้นำชุมชนที่เข้ารับการศึกษาดูงานฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปีมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 61.23
- (9) ร้อยละของผู้นำชุมชนที่เข้าอบรมองค์ความรู้ใหม่แล้วนำองค์ความรู้นั้นมาประยุกต์ใช้ในท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 63.09
- (10) ร้อยละของกิจกรรมที่เกี่ยวกับการนำความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 63.27
- (11) ร้อยละของครัวเรือนที่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนและดำเนินกิจกรรมการออมทรัพย์มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 86.06
- (12) ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 82.51

1.4.2 เป้าหมายด้านคุณธรรม

- (1) จำนวนโครงการ/กิจกรรมสาธารณะของชุมชน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 8.55
- (2) ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้านมีค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 83.85
- (3) ร้อยละของกองทุนที่ดำเนินการด้านสวัสดิการสังคมมีค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 25.76
- (4) จำนวนครัวเรือนของผู้ด้อยโอกาสที่เข้าถึงโอกาสในการรับบริการด้านสวัสดิการสังคม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 53.50
- (5) ร้อยละของครัวเรือนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของชุมชนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 84.83
- (6) จำนวนคดีความในชุมชนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.27
- (7) จำนวนการร้องเรียนในชุมชนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.05
- (8) จำนวนครั้งของการทำกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปีมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.33
- (9) ความถี่ของระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปีมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.05
- (10) จำนวนคดีฉ้อโกงมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.05
- (11) ความถี่ของการประกาศแจ้งข้อมูลข่าวสารข้อมูลในชุมชนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 20.27
- (12) ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในการดำเนินโครงการสาธารณะมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 60.88

- (13) จำนวนธนาคารขยะในชุมชนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.33

1.4.3 เป้าหมายด้านความพอเพียง

- (1) ร้อยละของครัวเรือนที่นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มีค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 76.26
- (2) จำนวนภาคีเครือข่ายการพัฒนาชุมชนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.72
- (3) จำนวนการจัดทำแผนชุมชนที่มีคุณภาพระดับดีในชุมชนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.94
- (4) ร้อยละของผู้นำชุมชนที่นำหลักการเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชุมชนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 62.15
- (5) จำนวนสถานที่ในการส่งผ่านการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.55
- (6) ความถี่ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.44

(7) ร้อยละของโครงการที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์จากโครงการสาธารณะร่วมกันภายในชุมชนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 72.41

(8) ร้อยละของโครงการที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์จากโครงการสาธารณะร่วมกันระหว่างองค์กรภายนอกมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 8.07

(9) ร้อยละของครัวเรือนที่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 59.29

(10) จำนวนองค์กรภายนอกภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในชุมชนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.38

(11) ร้อยละขององค์ความรู้ใหม่ที่เป็นนวัตกรรมที่มีในชุมชนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 25.41

(12) จำนวนครั้งของการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.5

1.4.4 เป้าหมายด้านความพอประมาณ

(1) มิติด้านเศรษฐกิจ

1.ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่มีการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 70.15

2.จำนวนรายได้เฉลี่ยต่อปีของครัวเรือนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 84,522 บาท

3.จำนวนรายจ่ายเฉลี่ยต่อปีของครัวเรือนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 60,004 บาท

4.จำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อปีของครัวเรือนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 44,458 บาท

5.ร้อยละของครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรทฤษฎีใหม่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 25.81

6.ร้อยละของครัวเรือนที่ร่วมกิจกรรมด้านการลดรายจ่ายมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 66.91

7.จำนวนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 2.16

8.จำนวนของภาคีเครือข่ายการพัฒนาในรูปแบบวิสาหกิจชุมชนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.11

9.จำนวนองค์กรในชุมชนที่มีเสถียรภาพทางการเงินมีความมั่นคงมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.27

(2) มิติด้านสังคม

1.จำนวนกลุ่ม/องค์กรชุมชนที่ผลิตผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.27

2.ร้อยละของกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการพึ่งตนเองมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 49.57

3. ร้อยละของการจัดกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในรอบ 1 ปี ต่อกิจกรรมในชุมชนทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 41.07

4. ร้อยละของ โครงการที่ดำเนินการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ต่อจำนวน โครงการทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 52.27

1.4.5 เป้าหมายด้านความมีเหตุผล

(1) มิติด้านสังคม (ร่วมคิด)

1. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมในการประชุม/ประชาคมมีค่าเฉลี่ย ร้อยละ เท่ากับ 79.42

2. จำนวนของเวทีสาธารณะเพื่อการระดมสมอง/รับฟังปัญหาของ หมู่บ้าน/ชุมชน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.83

3. ความถี่ของการจัดเวทีสาธารณะเพื่อการระดมสมอง/รับฟังปัญหาของ หมู่บ้านมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 8.44

(2) มิติด้านสังคม (ร่วมวางแผน)

1. ความถี่ของการจัดทำแผนชุมชนในรอบ 1 ปีมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.16

2. จำนวนงบประมาณใน โครงการพัฒนาชุมชนบนพื้นฐานเศรษฐกิจ พอเพียง ต่อจำนวนงบประมาณตามแผนฯ ทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 104,912 บาท

(3) มิติด้านสังคม (ร่วมดำเนินการ)

1. ร้อยละของครัวเรือนที่ร่วมดำเนิน โครงการด้านเศรษฐกิจพอเพียง ต่อครัวเรือนทั้งหมดในชุมชน/หมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 75.10

(4) มิติด้านสังคม (ร่วมรับผลประโยชน์)

1. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์จากการดำเนิน โครงการพัฒนา สาธารณะตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ต่อจำนวนครัวเรือนทั้งหมดในชุมชนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 73.38

(5) มิติด้านสังคม (ร่วมติดตามประเมินผล)

1. ร้อยละของ โครงการภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียงที่บรรลุผลสัมฤทธิ์ ต่อจำนวน โครงการฯ ทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 66.59

(6) มิติด้านสังคม

1. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง จากสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 91.20

2. ความถี่ของการให้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจ พอเพียงมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 16.50

3. ร้อยละของการทำประชาคมหมู่บ้านเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 58.14

4. ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่มีส่วนร่วมในการบริหารชุมชนเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 52.90

1.4.6 เป้าหมายด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี

(1) มิติด้านเศรษฐกิจ

1. ร้อยละของโครงการด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 42.63

2. จำนวนงบประมาณที่มีการกู้ยืมจากกองทุนหมู่บ้านมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1,250,575

3. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าร่วมกองทุนพัฒนาปลื้มหมู่บ้าน ต่อจำนวนครัวเรือนทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 89.78

4. จำนวนนโยบาย/แผนงานโครงการในการบูรณาการด้านงบประมาณ (Matching fund) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.66

5. จำนวนเครือข่ายและสมาชิกในการบูรณาการด้านงบประมาณ (Matching Fund) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.44

6. จำนวนเครือข่ายและสมาชิกในการบูรณาการด้านงบประมาณ (Matching Policy) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.33

(2) มิติด้านสังคม

1. จำนวนนโยบาย/แผนงานโครงการในการบูรณาการด้านนโยบาย (Matching Policy) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.61

(3) มิติด้านเศรษฐกิจ

1. ร้อยละของกิจกรรมด้านการเพิ่มรายได้บนหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่หลากหลายและเป็นรูปธรรมมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 45.08

(4) มิติด้านสังคม

1. จำนวนครั้งของการเกิดภัยธรรมชาติต่อปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.44

2. จำนวนครัวเรือนที่เป็นอาสาสมัครป้องกันภัยในชุมชนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.11

3. จำนวนครั้งของการจัดเวทีประชาคมหมู่บ้านเฉลี่ยต่อปีมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.55

4. ร้อยละของผู้เข้าร่วมเวทีประชาคมต่อประชากรทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 81.01

(5) ด้านการบริการสังคม

1. ร้อยละของจำนวนกิจกรรมการให้บริการสังคมมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 10.56

(6) ด้านการสังคมสงเคราะห์

1. ร้อยละของจำนวนกิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 6.71

(7) ด้านการประกันสังคม

1. ร้อยละของจำนวนกิจกรรมการประกันสังคมมีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 3.53

จากการนำตัวชี้วัดที่สร้างขึ้น ไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม พบว่า 1) ตัวชี้วัดเป้าหมาย ด้านความรู้ ส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ มีเพียงบางจังหวัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ คือ หมู่บ้านดงสระแก้ว หมู่ 4 ตำบลไผ่ล้อม อำเภอลำดวน จังหวัดอุตรดิตถ์ หมู่บ้านหาดสระแดง หมู่ 2 ตำบลหาดสระแดง อำเภอดรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ และหมู่บ้านวังตะกู หมู่ 3 ตำบลวังตะกู อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร 2) ตัวชี้วัดเป้าหมายด้านคุณธรรม ส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ มีเพียงบางจังหวัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ คือ หมู่บ้านเวฬุวัน หมู่ 8 ตำบลวังบ่อ อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ และหมู่บ้านท่าจันทร์ หมู่ 3 ตำบลบ้านแดน อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ 3) ตัวชี้วัดเป้าหมายด้านความพอเพียง ส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ มีเพียงบางจังหวัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ คือ หมู่บ้านภูผักไซ้ หมู่ 7 ตำบลหินห่าว อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ 4) ตัวชี้วัดเป้าหมายด้านความพอประมาณมิติเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ มีเพียงบางจังหวัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ คือ หมู่บ้านภูผักไซ้ หมู่ 7 ตำบลหินห่าว อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ และหมู่บ้านหนองแม่นา หมู่ 6 ตำบลหนองแม่นา อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ 5) ตัวชี้วัดเป้าหมายด้านความพอประมาณมิติสังคม ส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ มีเพียงบางจังหวัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ คือ หมู่บ้านภูผักไซ้ หมู่ 7 ตำบลหินห่าว อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ และหมู่บ้านหนองแม่นา หมู่ 6 ตำบลหนองแม่นา อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ 6) ตัวชี้วัดเป้าหมายด้านความมีเหตุผลมิติสังคม ส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ มีเพียงบางจังหวัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ คือ หมู่บ้านเวฬุวัน หมู่ 8 ตำบลวังบ่อ อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ และหมู่บ้านท่าจันทร์ หมู่ 3 ตำบลบ้านแดน อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ หมู่บ้านวังตะกู หมู่ 3 ตำบลวังตะกู อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร และหมู่บ้านสระยายชี หมู่ 5 ตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร 7) ตัวชี้วัดเป้าหมายด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดีมิติสังคม ส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ มีเพียงบางจังหวัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ คือ หมู่บ้านเวฬุวัน หมู่ 8 ตำบลวังบ่อ อำเภอนองบัว

จังหวัดนครสวรรค์ และหมู่บ้านท่าจันทร์ หมู่ 3 ตำบลบ้านแดน อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ และหมู่บ้านห้วยมหาวงศ์ หมู่ 9 ตำบลมหาวัน อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และ 8) ตัวชี้วัดเป้าหมายด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดีมิติเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ มีเพียงบางจังหวัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดไว้ คือ หมู่บ้านดงสระแก้ว หมู่ 4 ตำบลไผ่ล้อม อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ หมู่บ้านหาดสระแดง หมู่ 2 ตำบลหาดสระแดง อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ หมู่บ้านห้วยมหาวงศ์ หมู่ 9 ตำบลมหาวัน อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก หมู่บ้านพะวอ หมู่ 1 ตำบลพะวอ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และหมู่บ้านหนองปลาไหล หมู่ 11 ตำบลคลองน้ำไหล อำเภอกลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งตัวชี้วัดที่สร้างขึ้นสามารถบ่งชี้ที่แสดงถึงหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงได้ โดยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ใช้เป็นเกณฑ์เบื้องต้น ที่สามารถวัดระดับหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงได้ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วชุมชนพอเพียงในแต่ละหมู่บ้านสูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ย

2. ตอนที่ 2 ผลการสำรวจชุมชนที่นำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชนพอเพียงในมิติต่างๆ : กรณีศึกษาภาคเหนือตอนล่าง

เป็นการสำรวจชุมชนทั้ง 18 ชุมชนใน 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งเป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงที่นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในชุมชนนั้น คณะผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กับผู้นำชุมชนและผู้ที่มีบทบาททางสังคมในชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในชุมชนซึ่งผลจากการสำรวจชุมชนดังกล่าว สามารถสรุปให้เห็นถึงการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในมิติต่างๆ ได้ตามประเด็นที่ศึกษาและสอดคล้องกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้นการนำหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ไปปรับใช้ ดังนี้

2.1 ความรู้ความเข้าใจในหลักเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.1 ความรู้ความเข้าใจในความหมายเศรษฐกิจพอเพียง

ในแต่ละชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในความหมายเศรษฐกิจพอเพียงที่คล้ายคลึงกัน สามารถสรุปได้ คือ การรู้จักประมาณตนเอง ไม่ฟุ้งเฟ้อ มีความประหยัด อดออม การรู้จักพึ่งพาตนเอง การไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับคนในชุมชน เดินทางสายกลาง ดังคำกล่าว “... มีรายได้ ให้ออด ให้ออมไว้ คิดในสิ่งที่ดี ทำตามที่ดี ไม่ทำมาก ไม่ต้องใช้ทุนเยอะ ไม่ต้องเป็นหนี้ ไม่หวังรวย พอมี พอกิน...” (หมู่บ้านภูผกั๊ว หมู่ที่ 7 ตำบลหินฮาว อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์)

2.1.2 ความรู้ความเข้าใจในหลักการที่สำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง

ในแต่ละชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการที่สำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งพอสรุปได้ คือ มีความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ประกอบด้วย 3 ห่วง เริ่มจากความพอประมาณ กล่าวคือ รู้จักความพอดี รู้จักการประมาณตนเองโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่

อย่างมีคุณค่า และให้เกิดประโยชน์สูงสุด ความมีเหตุผล คือ รู้จักใช้เหตุผล มีสติในการดำเนินชีวิต รู้จักการวางแผน มีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี คือ รู้จักใช้ชีวิตโดยไม่ประมาท มีหลักประกันชีวิตของตนเอง มีการรวมกลุ่มในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน และ 2 เงื่อนไข ประกอบด้วย เงื่อนไขด้านคุณธรรม คือ การมีน้ำใจ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักแบ่งปัน เสียสละ มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ยึดประโยชน์ส่วนรวม และเงื่อนไขด้านความรู้ คือ รู้จักค้นคว้า ศึกษาเรียนรู้ เพื่อนำมาทดลองปฏิบัติ ให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่จะนำไปปฏิบัติใช้ในชุมชน ดังคำกล่าวที่สะท้อนว่า “... การที่จะทำอะไรสักอย่าง ควรที่จะมีความเข้าใจในสิ่งที่จะทำให้เข้าใจ ต้องแท้เสียก่อน เมื่อทำลงไปแล้วจะได้ไม่เกิดความเสียหาย เช่นเดียวกับการได้เข้าใจในหลักการที่สำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงว่าแก่นแท้ คือ อะไร ...” (หมู่บ้านคอนม่วง หมู่ที่ 10 ตำบลวังทอง อำเภอ

วังทอง จังหวัดพิษณุโลก)

2.1.3 ความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายของเศรษฐกิจพอเพียง

ในแต่ละชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายของเศรษฐกิจพอเพียงที่คล้ายคลึงกันที่สามารถสรุปได้เป็นสังเขป คือ มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดี เน้นการพึ่งพาตนเอง การรู้จักใช้รู้จักกิน ทำแต่พอดี เหลือจากการกิน แล้วจึงขาย การใช้ชีวิตที่เรียบง่าย เน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความพอดีในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความรักความสามัคคี เพื่อให้ชุมชนเกิดความสงบสุข เช่น คำสัมภาษณ์ที่ว่า “... คำว่าเศรษฐกิจพอเพียงไม่ใช่เพียงแค่รู้แต่ความหมายเท่านั้น ซึ่งถ้าไม่นำมาวางแผน หรือ รู้ถึงเป้าหมายที่แท้จริงแล้ว ก็จะทำให้ไม่เกิดประโยชน์...” (หมู่บ้านพะวอ หมู่ที่ 1 ตำบลพะวอ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก)

จากการสังเคราะห์ข้อมูลที่สำรวจพบว่าชุมชนพอเพียง ทั้ง 18 ชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่เข้าใจได้อย่างต่อเนื่องในความหมาย หลักการ และเป้าหมายของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ชุมชน

2.2 ปัจจัยและทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง

2.2.1 บุคลากร

(1) ความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของคนในชุมชน

คนในชุมชนที่มีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงคือ แต่เดิมคนในชุมชนยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงเท่าไรนัก ต่อมาผู้นำชุมชนได้นำความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติให้คนในชุมชนได้มีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้น นอกจากนี้มีหน่วยงานจากภาครัฐ ได้จัดวิทยากรเข้ามาให้ความรู้ และสาธิต และทดลองปฏิบัติทำให้คนใน

ชุมชนได้เรียนรู้ อาทิ เช่น พัฒนาชุมชน เกษตรอำเภอ และหน่วยงานอื่นๆ ได้เข้ามาสนับสนุนโดยการพาไปศึกษาดูงานและนำมาปรับประยุกต์ใช้ในชุมชนของตนดังคำกล่าวว่า “...ผู้ใหญ่บ้านเป็นคนนำความรู้มาถ่ายทอดให้กับคนในชุมชน จึงได้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง...” (หมู่บ้านหนองปลาไหล หมู่ 11 ตำบลคลองน้ำไหล อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร)

(2) การปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของคนในชุมชน

ชุมชนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่สอดคล้องกันในการปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของคนในชุมชน คือ คนในชุมชนได้ปฏิบัติและการดำรงชีวิตที่เรียบง่าย ที่ยึดหลักความพอเพียง โดยได้เรียนรู้จากหน่วยงานราชการที่เข้ามาให้ความรู้ ได้ความรู้จากผู้นำในชุมชนทำให้เป็นแบบอย่างแล้วประสบความสำเร็จ และได้นำมาปฏิบัติตาม โดยเริ่มต้นจาก การปลูกพืชผักสวนครัวไว้กินเอง มีการเลี้ยงสัตว์ไว้กินเอง มีการรวมกลุ่มเพื่อทำอาชีพเสริมภายในชุมชน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นวิถีปฏิบัติของคนในชุมชนที่ปฏิบัติตามกัน จนมีความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ทำให้คนในชุมชนได้ปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้นดังคำพูดที่ว่า “...คนในชุมชนได้มีโอกาสได้เรียนรู้จากหน่วยงานภาครัฐ และผู้นำในชุมชนได้ทำเป็นแบบอย่างแล้วจึงมีความคิด และลงมือปฏิบัติ...” (บ้านหาดสระแดง หมู่ 2 ตำบลหาดสระแดง อำเภอดรอน จังหวัดอุดรธานี)

(3) การทำงานของคณะกรรมการและคนในชุมชน

ชุมชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน คือ การทำงานของคณะกรรมการและคนในชุมชน มีลักษณะการทำงานของคณะกรรมการและคนในชุมชนทุกหมู่บ้านมาด้วยความสมัครใจ โดยการอาสาสมัครเข้ามาทำงาน โดยไม่หวังผลตอบแทน เพราะคนในชุมชนทุกคนมีทัศนคติว่า “...ชุมชนเป็นของทุกคนในชุมชน ไม่ได้เป็นของคนใดคนหนึ่งหรือเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ แต่เป็นหน้าที่ของคนทุกคนในชุมชน...” (หมู่บ้านดอนสัก หมู่ 3 ตำบลไทรกลาง อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย) สังเกตได้จากการให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันภายในหมู่บ้าน การเข้าร่วมประชุมประชาคมทุกเดือนของคนในหมู่บ้าน โดยมีสมาชิกในครัวเรือนเป็นตัวแทนในการเข้าร่วมเกือบทุกครัวเรือน เป็นต้น

(4) ความเพียงพอของคณะกรรมการในการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง

ในแต่ละชุมชนได้มีการตั้งคณะกรรมการในชุมชนในการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง ที่ทำให้มีความเพียงพอในการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง เพราะว่า ชุมชนส่วนใหญ่เมื่อมีกิจกรรมในชุมชนจะให้ความร่วมมือกัน ด้วยความเต็มใจ มีจิตอาสา และมีความรู้สึกเป็นเจ้าของชุมชน ที่ทำให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยสังเกตจากในแต่ละชุมชนมีปราชญ์ประจำหมู่บ้านที่เป็นคณะกรรมการดังคำสะท้อนที่ว่า “... คนในชุมชนมีความเสียสละ

ให้กับชุมชนเมื่อมีงานหรือกิจกรรมต่างๆ ก็จะทำให้ความช่วยเหลือกันมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ก็ตาม...” (หมู่บ้านคงสระแก้ว หมู่ 4 ตำบลไผ่ล้อม อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์)

(5) จำนวนคณะกรรมการที่ดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง

ในแต่ละชุมชนมีลักษณะการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน คือ คณะกรรมการที่ดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงนั้น เป็นคณะกรรมการที่ดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งแต่ละคนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งได้รับการยอมรับจากคนในชุมชน และให้ความเชื่อถือ ไว้วางใจจากคนในชุมชน โดยประธานคณะกรรมการจะเป็นผู้เสนอรายชื่อคณะกรรมการให้คนในชุมชนได้ช่วยกันพิจารณาคัดเลือกมาดำเนินกิจกรรมและทุกคนที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น มีความเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือ ดังคำสะท้อนที่ว่า “...ชุมชนของเราถ้าหากพวกเราไม่ช่วยกันทำ แล้วใครที่ไหนจะมาช่วยพวกเราทำ...”

(หมู่บ้านวังตะกั่ว หมู่ 3 ตำบลวังตะกั่ว อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร)

จากการสังเคราะห์ทำให้ทราบว่า ในแต่ละชุมชนส่วนใหญ่บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี ทั้งนี้บุคลากรเหล่านี้มีความสนใจและให้ความสำคัญกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในชุมชนและเป็นคณะกรรมการในชุมชนอีกด้วย

2.2.2 งบประมาณ

(1) งบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ

ในแต่ละชุมชนงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนส่วนใหญ่ ได้มาจากหน่วยงานภาครัฐ เป็นงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) งบประมาณจากส่วนกลางของจังหวัด เป็นต้น ซึ่งงบประมาณจะได้จากหน่วยที่ไหนบ้างนั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมของหมู่บ้านที่จะเสนอขอของบประมาณเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงานและที่สามารถแก้ไขปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ดังเช่น คำสัมภาษณ์ที่ว่า “... งบประมาณที่อยู่ในแผนชุมชน ถ้าไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดก็จะไม่ได้รับการสนับสนุน...” (บ้านเขาไร่ราชา หมู่ 6 ตำบลท่างาม อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิจิตร) แต่มีเพียงบางหมู่บ้านที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น หมู่บ้านท่าจันทร์ หมู่ 3 ตำบลบ้านแดน อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากบริษัทเบทาโกร จำกัด ที่ให้งบประมาณมาสนับสนุนเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

(2) ความเพียงพอของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ชุมชนส่วนใหญ่งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนไม่พอเพียงที่ใช้ในการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพราะงบประมาณที่ได้รับมีจำนวนจำกัด และถูกตัดงบประมาณทั้งนี้เนื่องมาจากมีหมู่บ้านหลายที่เสนอขอของบประมาณไปที่หน่วยงานภาครัฐเช่นเดียวกัน ดังคำสัมภาษณ์ของผู้นำกล่าวว่า “... งบประมาณที่ขอไปได้ยาก มีความยุ่งยาก และ

หลายชั้นตอนกว่าที่จะได้เงินมา ...” (บ้านหนองกระทุ่ม หมู่ 7 ตำบลหัวถนน อำเภอลองของจังหวัดกำแพงเพชร) ซึ่งทำให้แต่ละชุมชนได้แก้ปัญหาโดยการนำเงินที่เป็นเงินกองทุนของหมู่บ้านมาบริหารจัดการแทนเพื่อที่จะสามารถดำเนินโครงการต่อไปได้

(3) การใช้งบประมาณในการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละปี

ชุมชนส่วนใหญ่ได้รับงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานในแต่ละปีไม่แน่นอน ทั้งนี้ปัจจัยขึ้นอยู่กับพิจารณาจากภาครัฐ และขึ้นอยู่กับโครงการที่เสนอขอไปว่ามีความคุ้มค่า และก่อให้เกิดอาชีพ สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน ซึ่งบางปีอาจจะได้รับเงินสนับสนุนตัวอย่าง เช่น หมู่บ้านเกาะพยอม หมู่ที่ 2 ตำบลโลกหม้อ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดอุดรธานีได้รับการอุดหนุนจากเกษตรอำเภอปีละ 150,000 บาทต่อปี และหมู่บ้านผาตั้ง หมู่ที่ 2 ตำบลห้วยแห้ง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานีได้รับการอุดหนุนจากเกษตรอำเภอปีละ 100,000 บาทต่อปี ดังเช่นคำสัมภาษณ์ที่ว่า “...งบประมาณที่ได้มีจำกัด ต้องใช้เงินในหมู่บ้านมาดำเนินโครงการ...” (หมู่บ้านเกาะพยอม หมู่ที่ 2 ตำบลโลกหม้อ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดอุดรธานี) แต่มีหลายหมู่บ้านที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ก็ใช้เงินกองทุนสวัสดิการภายในชุมชนตัวอย่างเช่น หมู่บ้านห้วยมหวังค์ หมู่ที่ 9 ตำบลมหวัง อำเภอมะสอย จังหวัดตาก เป็นต้นดังคำกล่าวที่ว่า “... ปีนี้ไม่ได้เงินมาดำเนินกิจกรรม แต่ก็ใช้เงินกองทุนหมู่บ้านมาพัฒนาแทน..” (หมู่บ้านห้วยมหวังค์ หมู่ที่ 9 ตำบลมหวัง อำเภอมะสอย จังหวัดตาก) ซึ่งเป็นแนวทางการแก้ปัญหาของชุมชน โดยการพึ่งพางบประมาณภายในชุมชน

(4) งบประมาณที่ชุมชนได้รับการสนับสนุนในปีปัจจุบัน

ชุมชนส่วนใหญ่จะใช้งบประมาณภายในชุมชนที่เป็นเงินกองทุนภายในหมู่บ้านมาบริหารจัดการในปีพ.ศ. 2552 เพราะว่ามีหลายหมู่บ้านที่เสนอขอ แต่มีบางหมู่บ้านที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ตัวอย่าง เช่น หมู่บ้านเกาะพยอม หมู่ที่ 2 ตำบลโลกหม้อ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดอุดรธานีได้รับการอุดหนุนจากเกษตรอำเภอปีละ 150,000 บาทต่อปี และหมู่บ้านผาตั้ง หมู่ที่ 2 ตำบลห้วยแห้ง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานีได้รับการอุดหนุนจากเกษตรอำเภอปีละ 100,000 บาทต่อปี เป็นต้น ดังเช่นคำสัมภาษณ์ที่ว่า “... ปีได้รับเงินจากเกษตรอำเภอ ที่ให้เงินมาพัฒนาหมู่บ้าน...” (หมู่บ้านผาตั้ง หมู่ที่ 2 ตำบลห้วยแห้ง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี)

จากการสังเคราะห์ข้อมูลทำให้สรุปในแต่ละชุมชนได้ว่า ส่วนใหญ่จะได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐแต่บางหมู่บ้านไม่ได้รับการสนับสนุน แต่ก็มีการบริหารจัดการงบประมาณในชุมชนโดยการระดมทุนจากชุมชนเพื่อนำเงินมาดำเนินกิจกรรมในชุมชน

2.2.3 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุมชนพอเพียง

(1) เครื่องมืออุปกรณ์ ที่ใช้ในการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ชุมชนส่วนใหญ่ มีเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่แตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับกิจกรรมของแต่ละหมู่บ้านที่ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังเช่น หมู่บ้านหนองกระทุ่ม หมู่ 7 ตำบลหัวถนน อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชรเน้นไปทางด้านเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องปริ้นเตอร์ ส่วนอุปกรณ์ทางกลุ่มอาชีพ คือ ทางด้านอุปกรณ์การทำต่างๆ และวัตถุดิบที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มไม้กวาด และหมู่บ้านเขาไร่ราชา หมู่ 6 ตำบลท่างาม อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลกมีเครื่องทำน้ำพริก เครื่องอบความร้อน ที่นำมาเป็นเครื่องมืออุปกรณ์ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เช่น ก๋วยเตี๋ยว ต้มโอกวน ก๋วยเตี๋ยว เป็นต้น ที่เป็นการสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน นอกจากนี้ หมู่บ้านวังตะกั่ว หมู่ 3 ตำบลวังตะกั่ว อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร มีเครื่องมืออุปกรณ์ที่ดำเนินงาน คือ โรงสีข้าวขนาดเล็กของชุมชน เครื่องคัดแยกเมล็ดพันธุ์ข้าว โรงปุ๋ยชีวภาพ ไว้ใช้ภายในชุมชนเป็นสิ่งที่คนในชุมชนสามารถใช้เพื่อดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้

(2) ความพอเพียงของเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีในชุมชนที่ใช้ในการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของชุมชนส่วนใหญ่มีความเพียงพอในการดำเนินกิจกรรม เพราะว่า ได้มีการวางแผนและบริหารจัดการในเรื่องของการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ให้เพียงพอในชุมชน แต่มีบางหมู่บ้านที่ไม่เพียงพอ แต่ก็สามารถแก้ปัญหาเรื่องอุปกรณ์การใช้ในชุมชนให้เพียงพอได้ ดังคำกล่าวที่ว่า "... เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม ไม่เพียงพอกับความต้องการ เพราะฉะนั้น หมู่บ้านเราจึงผลิตขึ้นตามกำลังที่มีของชุมชน..." (หมู่บ้านผาตั้ง หมู่ 2 ตำบลห้วยแห้ง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี)

สำหรับเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมของแต่ละชุมชนมีความแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับกิจกรรมของแต่ละหมู่บ้านที่ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยบางหมู่บ้านเพียงพอที่ใช้ในการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน แต่บางหมู่บ้านก็ไม่เพียงพอ แต่ชุมชนก็มีวิธีที่สามารถแก้ปัญหาในเรื่องดังกล่าวได้

2.2.4 สถานที่

(1) ศูนย์หรือแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน

ชุมชนส่วนใหญ่เป็นศูนย์หรือแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนที่สามารถรองรับการศึกษาดูงาน ได้ของคนภายนอก ดังคำสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชน "... ชุมชนของเรามีศูนย์การเรียนรู้ที่สามารถรองรับคนมาดูงานได้..." (บ้านเวฬุวัน หมู่ 8 ตำบลวังบ่อ อำเภอหนองบัว จังหวัด

นครสวรรค์) และมีหลายแหล่งการเรียนรู้ที่เป็นศูนย์การเรียนรู้ที่เป็นต้นแบบที่สามารถนำองค์ความรู้กลับไปปรับประยุกต์ใช้ในชุมชนได้ กรณีตัวอย่าง บ้านเวฬุวัน หมู่ 8 ตำบลวังบ่อ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ มีศูนย์การเรียนรู้ลักษณะแบบทั่วไปในชุมชน เช่น การปลูกพืชผักสวนครัวของชาวบ้าน การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงเป็ด การทำนา การทำปุ๋ย เป็นต้น แต่ถ้าเป็นเรื่องของการให้ความรู้คงจะประกอบไปด้วย 2 แห่ง คือ 1) โรงสีชุมชนหมู่บ้านเวฬุวัน เป็นแหล่งให้ความรู้หลัก เนื่องจากมีการจัดกิจกรรมที่โรงสีในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกันบ่อยครั้งทำให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของคนในชุมชน และ 2) โรงเรียนบ้านเวฬุวันและวิทยุกระจายเสียงบ้านเวฬุวันก็เป็นแหล่งให้ความรู้ในความรู้ทั่วไปที่เป็นข่าวสารทั่วไปของหมู่บ้าน และบ้านดงสระแก้ว หมู่ 4 ตำบลไผ่ล้อม อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ มีศูนย์การเรียนรู้ประจำหมู่บ้าน 1 แห่ง คือ ศูนย์การเรียนรู้ทำกินทำใช้ในหมู่บ้าน

ซึ่ง ภายในศูนย์เรียนรู้นี้จะแบ่งออกเป็น 6 ฐาน ได้แก่

ฐานที่ 1 บัญชีครัวเรือน

ฐานที่ 2 เต้าอิวาตะและน้ำส้มควันไม้

ฐานที่ 3 น้ำหมักชีวภาพ

ฐานที่ 4 ปุ๋ยหมักชีวภาพ

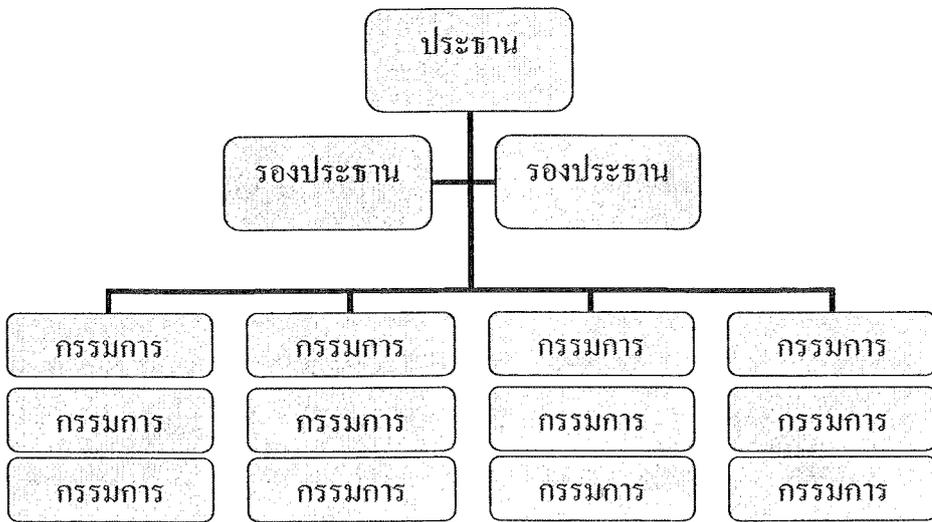
ฐานที่ 5 แผนชีวิต คือการทำแปลงผักปลอดสารพิษ, เลี้ยงปลาตก, เลี้ยงกบ

ฐานที่ 6 ละครายจ่ายโดย

การทำน้ำยาเอนกประสงค์ น้ำยาล้างจาน น้ำยาซักผ้า

(2) การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลศูนย์หรือแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน

ชุมชนส่วนใหญ่ มีการจัดตั้งคณะกรรมการดูแลรับผิดชอบ โดยมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจนมีการกำหนดตำแหน่งประธานจำนวน 1 คน รองประธาน 2 คนและมีกรรมการประจำหมู่บ้าน เพื่อดำเนินงานที่เกี่ยวกับการสร้างชุมชนพอเพียง และมีหน้าที่ในการบริหารจัดการศูนย์หรือแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนดังกล่าวที่ว่า "... ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนของเราได้จัดตั้งคณะกรรมการดูแลรับผิดชอบ ..." (หมู่บ้านห้วยมหวางค์ หมู่ที่ 9 ตำบลมหวางค์ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก) ดังแผนภาพโครงสร้างคณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้ดังนี้

แผนภาพที่ 2-3 แสดง โครงสร้างคณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้

(3) พื้นที่อื่นๆที่สามารถนำมาใช้ในการดำเนินงาน

ชุมชนส่วนใหญ่นอกจากศูนย์เรียนรู้ของชุมชนแล้ว ไม่มีสถานที่อื่นที่สามารถนำมาใช้ในการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “...นอกจากศูนย์เรียนรู้ชุมชนแล้ว ไม่มีสถานที่อื่นที่สามารถนำมาใช้ในการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ มีเพียงเท่านั้นที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้เพียงพอแล้ว...” เพราะว่า มีเพียงจุดเดียวก็เพียงพอที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้เพียงพอแล้ว แต่มีบางหมู่บ้านที่มีศูนย์การเรียนรู้ที่อื่นที่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับคนภายนอกได้ เช่น บ้านนายหล่น อinarsจร ได้มีการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง คือ การทำไร่นาสวนผสมและสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชนได้ ซึ่งคนในชุมชนได้มีการเข้ามาศึกษาถึงวิธีการทำการเกษตร (หมู่บ้านภูฝักไ้ หมู่ที่ 7 ตำบลหินฮาว อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์)

สำหรับเรื่องสถานที่ที่เป็นศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนนั้นเป็นศูนย์การเรียนรู้ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ของชุมชนที่สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้ ซึ่งศูนย์การเรียนรู้มีคณะกรรมการดูแลรับผิดชอบส่วนพื้นที่ที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม และพื้นที่ศูนย์การเรียนรู้สามารถรองรับการศึกษาดูงานได้ของคนภายนอก

2.3 ความผูกพันและความยอมรับ

2.3.1 การขับเคลื่อนของเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

ชุมชนส่วนใหญ่เริ่มต้นจากการผู้นำสร้างแรงจูงใจให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม โดยการกระตุ้นและให้กำลังใจกับคนในชุมชนในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติใน

ครัวเรือน ให้คำแนะนำ พร้อมยกตัวอย่างคนในชุมชนที่ทำแล้วประสบความสำเร็จ และให้ยึดแนวทางการปฏิบัติแล้วนำไปปรับประยุกต์ใช้ในครัวเรือน นอกจากนี้ ผู้นำจะเป็นคนขับเคลื่อนร่วมกับคนในชุมชน โดยการปฏิบัติให้เห็นเป็นรูปธรรมจนเป็นที่ยอมรับของคนในชุมชน ทำให้เกิดความร่วมมือของคนในชุมชน ดังเช่นคำกล่าวที่ว่า “...การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของคนในชุมชนสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างดี เพราะในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ประชาชนได้เข้ามาให้การสนับสนุน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชุมชน...”

(หมู่บ้านหนองแม่นา หมู่ 6 ตำบลหนองแม่นาง อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์)

2.3.2 ความเต็มใจของชุมชนในการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คนในชุมชนส่วนใหญ่มีความเต็มใจในการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพราะชุมชนมีแนวคิดว่าการใช้ชีวิตที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในยุคปัจจุบันควรยึดหลักการที่ปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งหลังจากได้มีการปฏิบัติตนแล้วทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้นและมีความเป็นอยู่ของคนในชุมชนที่ดี ดังคำกล่าวที่ว่า “... คนในชุมชนของเรามีความเต็มใจ และให้ความร่วมมือกันดี ในการดำเนินงานในชุมชน...” (หมู่บ้านหาดสระแดง หมู่ 2 ตำบลหาดสระแดง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี)

3.3 ความร่วมมือของคนในชุมชนต่อการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

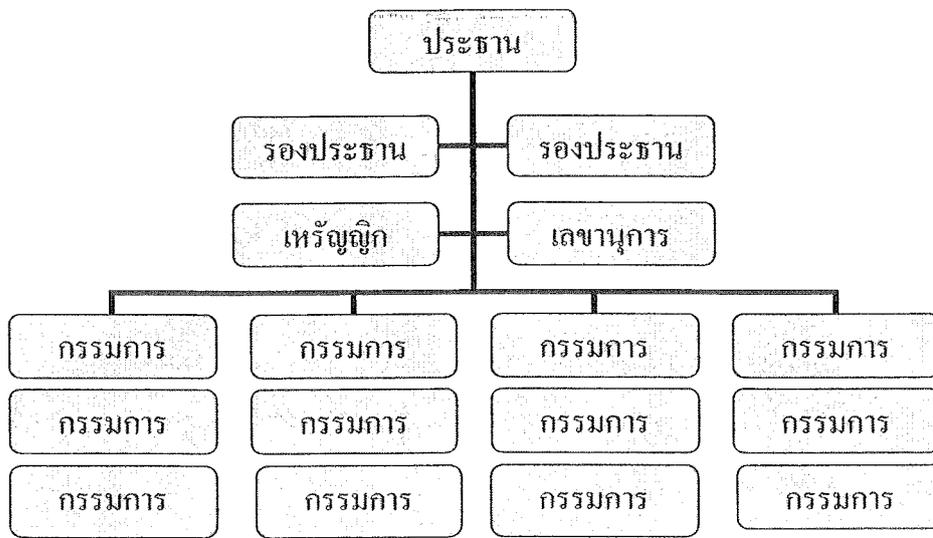
คนในชุมชนส่วนใหญ่มีความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชนเป็นอย่างดี ที่แสดงออกถึงความมีน้ำใจ มีความเสียสละ มีความรักความสามัคคีต่อกันของคนในชุมชน ซึ่งสังเกตจากการเข้าร่วมประชุมประชาคมส่วนใหญ่เกือบทุกครัวเรือนที่ได้เข้าร่วมประชุม และมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมภายในชุมชน หรือมีงานที่เกี่ยวข้องภายในชุมชน ดังคำสัมภาษณ์ของผู้นำว่า “... ชุมชนของเรามีความรัก สามัคคีต่อกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมาโดยตลอด เมื่อมีงานหรือกิจกรรมก็จะช่วยเหลือกันโดยไม่ต้องมีการบอกกล่าว...” (หมู่บ้านวังตะกูน หมู่ 3 ตำบลวังตะกูน อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร)

สำหรับความผูกพันและการยอมรับ พบว่า ส่วนใหญ่มีความผูกพันและได้รับการยอมรับ ซึ่งผู้นำชุมชนเป็นผู้จุดประกายความคิดและเป็นผู้ปฏิบัติให้เห็นเป็นแบบอย่าง ทำให้คนในชุมชนหันมาปฏิบัติตาม ซึ่งส่งผลให้เกิดความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชนเป็นอย่างดี

2.4 โครงสร้างการทำงาน

2.4.1 ลักษณะ โครงสร้างการดำเนินงาน

โครงสร้างของหมู่บ้านส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกัน คือ เป็นลักษณะ โครงสร้างเป็นแบบตามลำดับขั้น มีประธานอยู่ด้านบนสุด มีรองประธานอยู่ถัดมาด้านล่าง และคณะกรรมการมีอำนาจลดหลั่นกันมาตามลำดับขั้นการบังคับบัญชา ซึ่งมีโครงสร้างการทำงานดังแผนภาพดังนี้

แผนภาพที่ 2-4 แสดงโครงสร้างการทำงาน

2.4.2 การประสานงานภายในหมู่บ้านในการดำเนินกิจกรรม

ส่วนใหญ่ มีรูปแบบการประสานงานภายในหมู่บ้านที่คล้ายคลึงกัน คือ ผู้นำในชุมชนได้เรียกให้คณะกรรมการหมู่บ้านมาร่วมประชุมปรึกษาหารือกัน เพื่อวางแผนในการดำเนินกิจกรรมกันก่อนแล้วจึงชี้แจงให้กับคนในชุมชนให้ทราบหลังจากมีการประชุมปรึกษากันทุกเดือน ดังคำกล่าวที่ว่า “... การประสานงานภายในชุมชนของเราจะประชุมคณะกรรมการกันก่อนเพื่อชี้แจงวางแผนในการดำเนินงาน ก่อนที่จะมีการประชุมปรึกษากับคนในชุมชนในแต่ละเดือน...”

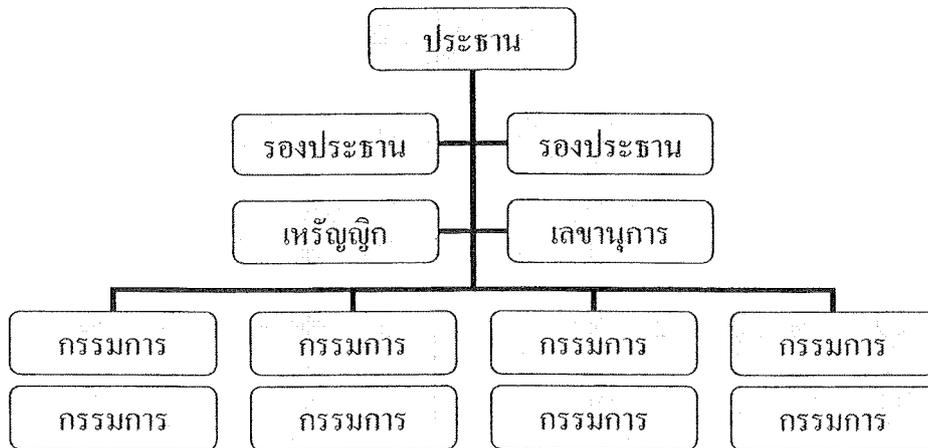
(หมู่บ้านเกาะพยอม หมู่ที่ 2 ตำบลโคกหม้อ อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี)

2.4.3 ลักษณะการสื่อสารในการดำเนินกิจกรรม

ชุมชนส่วนใหญ่มีรูปแบบการสื่อสารกันภายในที่เหมือนกัน คือ เป็นการสื่อสารแบบทางเดียว และการสื่อสารแบบสองทาง คือ การใช้เสียงตามสายของหมู่บ้าน การติดประกาศที่กระดานประชาสัมพันธ์ในหมู่บ้านให้รับทราบข้อมูลข่าวสารในชุมชน การบอกกันปากต่อปาก การพูดคุยกันที่ศาลาประชาคมหมู่บ้าน ที่เป็นการสื่อสารที่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารโดยทั่วถึงกัน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “... การแจ้งข้อมูลข่าวสารต่างๆในชุมชน จะใช้เสียงตามสายประกาศให้ทราบ และติดประกาศ นอกจากนี้ บอกกันปากต่อปาก...” (หมู่บ้านกรงทอง หมู่ 5 ตำบลคลองกระเจง อำเภอสวรรคโลกจังหวัดสุโขทัย)

2.4.4 การแบ่งงานกันรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรม

ชุมชนส่วนใหญ่มีลักษณะการแบ่งงานกันรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมที่ชัดเจน คล้ายคลึงกัน ตามโครงสร้างการทำงานซึ่งประกอบด้วย ประธาน โครงการ รองประธาน โครงการ คณะกรรมการ เหรัญญิก และเลขานุการ ซึ่งมีโครงสร้างการทำงานดังแผนภาพดังนี้

แผนภาพที่ 2-5 แสดงโครงสร้างการดำเนินโครงการ

ดังเช่นกรณีตัวอย่างบ้านดงสระแก้ว หมู่ที่ 4 ตำบล ไร่ล้อม อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งมีรายละเอียดตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4-7 แสดงการแบ่งงานกันรับผิดชอบในการดำเนินงานภายในบ้านดงสระแก้ว หมู่ที่ 4 ตำบลไร่ล้อม อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์

ตำแหน่ง	ชื่อ-นามสกุล
ประธาน	นายสนั่น อ่าเมือง
รองประธาน	นายสำเร็จ สว่างใจ
รองประธาน	นางน้ำฝน มุลน้ำอ่าง
กรรมการ	นายสุนทร มุกดา
กรรมการ	นายสมศักดิ์ ผ่องใส
กรรมการ	นายบุญธรรม เทศปาน
กรรมการ	นางแบน หนูนเพิ่ม
กรรมการ	นายอำนาจ แก้วกุลศรี
กรรมการ	นางมะลิ สิ้นธนูทอง
กรรมการ	นางลำควล จันทร์เจริญ
กรรมการ	นางชูศรี อ่าเมือง
กรรมการ	นายลอย เมฆหมอก
กรรมการ	นายไข่ อ่าเมือง

กรรมการ	นายพั้ว อ่อนมี
กรรมการ	นายเพชร คำพุด
เหรียญก	นายเพ็ญ สุวิเศษ
เลขานุการ	นางทุมเกตุ ชมโลก

สำหรับโครงสร้างการทำงานของชุมชนทั้งหมดมีโครงสร้างการทำงานที่คล้ายคลึงกัน ที่ได้แบ่งความรับผิดชอบตามโครงสร้างการทำงานในการรับผิดชอบในการทำงานที่ประกอบด้วย ประธานโครงการ รองประธานโครงการ คณะกรรมการ เหรียญก และเลขานุการ ที่เชื่อมโยงการทำงานในชุมชน

2.5 ภาวะผู้นำ

2.5.1 รูปแบบของภาวะผู้นำในหมู่บ้าน

ชุมชนส่วนใหญ่มีลักษณะของภาวะผู้นำในหมู่บ้านมีความเหมือนกัน คือ เป็นลักษณะแบบประชาธิปไตยที่รับฟังความคิดเห็นคนอื่นนำแนวคิดของคนส่วนใหญ่และคนส่วนน้อยมาพิจารณา ก่อนที่จะตัดสินใจในการดำเนินกรรมต่างๆ ซึ่งการทำงานของผู้นำจะเน้นการปฏิบัติที่เห็นผล มีเป้าหมายชัดเจน มีการวางแผนงานไว้ล่วงหน้าโดยร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปฏิบัติให้คนในสมาชิกได้เห็นเชิงประจักษ์จนเป็นที่ยอมรับ ดังเช่นคำสัมภาษณ์ที่ว่า “... ชุมชนของเราอยู่ร่วมกันจำนวนมากดังนั้น ก็ต้องรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน...” (หมู่บ้านกรงทอง หมู่ 5 ตำบลคลองกระเจง อำเภอสุวรรณคโลกจังหวัดสุโขทัย)

2.5.2 ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการบริหารงานของผู้นำในแต่ละชุมชนมีความคล้ายคลึงกัน คือ ผู้นำชุมชนมีความรู้ความเข้าใจหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี เพราะได้รับประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ ได้รับความรู้จากการเข้ารับการอบรม และดูงานจากหน่วยงานอื่นๆ และมีประสบการณ์จากการได้ทดลองปฏิบัติ และเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองจนมีความรู้ และมีความเข้าใจ จึงทำให้สามารถที่จะถ่ายทอดให้กับคนในชุมชนได้นำไปปฏิบัติใช้ในชุมชนได้ ดังคำกล่าวของผู้นำว่า “... ผมได้มีโอกาสได้เรียนรู้ และได้รับการอบรมศึกษาดูงานจากแหล่งต่างๆ จนมีความเข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง แล้วจึงมาทดลองปฏิบัติ จนมีประสบการณ์ในเรื่องนี้...” (หมู่บ้านสระยายชี หมู่ 5 ตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร)

2.5.3 วิธีการจูงใจของผู้นำให้สมาชิกในชุมชนปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สำหรับวิธีการจูงใจของผู้นำให้สมาชิกในชุมชนปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือ ผู้นำจะเริ่มต้นด้วยวิธีการทำหรือปฏิบัติให้เห็นเป็นตัวอย่างก่อน แล้วจึงอธิบายให้คนในชุมชนได้ทดลองปฏิบัติ อาทิ เช่น การทดลองใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การเลี้ยงกบไว้บริโภคเอง การเลี้ยงปลา และการปลูกผักสวนครัวไว้ในครัวเรือน แล้วนำผลที่เกิดขึ้นมาถ่ายทอด และมีการให้กำลังใจ เพื่อไม่ให้เกิดความท้อแท้ ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “... การที่จะทำให้คนในชุมชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอะไร เราต้องทำให้เขาเห็นเป็นแบบอย่างเสียก่อน...” (หมู่บ้านท่าจันทร์ หมู่ 3 ตำบลบ้านแดน อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์)

2.5.4 วิธีการติดตามผลของการปฏิบัติตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจของชุมชน

ส่วนใหญ่มีวิธีการติดตามผลของการปฏิบัติตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจของชุมชนมีความคล้ายคลึงกัน คือ มีแต่งตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ติดตามและตรวจสอบผลการดำเนินงาน เพื่อนำปัญหาและอุปสรรคมาปรับปรุงและแก้ไข โดยจะนำผลที่เกิดขึ้นจากการติดตาม มาวิเคราะห์และนำเสนอผลที่ได้ให้กับคนในชุมชน โดยผ่านเวทีประชาคมของหมู่บ้านในทุกๆ เดือน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “...หมู่บ้านของเราได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามผลการทำงาน และให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยกันหาทางออกในปัญหาต่างๆ ในหมู่บ้าน...” (หมู่บ้านเกาะพะยอม หมู่ 2 ตำบลโคกหม้อ อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดอุทัยธานี)

จากการสังเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่ผู้นำในชุมชนมีความเป็นภาวะผู้นำชุมชนที่มีรูปแบบประชาธิปไตย ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการบริหารงาน นำไปสู่การสร้างแรงจูงใจให้กับคนในชุมชนโดยการให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ และมีการติดตามผลการดำเนินงานในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

2.6 การมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชน

ในแต่ละชุมชนการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนที่มีความคล้ายคลึงกัน คือ

2.6.1 การร่วมคิด สืบเนื่องจากผู้นำชุมชน คณะกรรมการ และคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการคิด เมื่อมีการประชุมประชาคมทุกครั้ง เพื่อขอความคิดเห็นในการตัดสินใจก่อนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ

2.6.2 การร่วมวิเคราะห์ สืบเนื่องจากผู้นำชุมชน คณะกรรมการและคนในชุมชนมีส่วนร่วมวิเคราะห์ผล กล่าวคือ มีส่วนร่วมในการร่วมวิเคราะห์ในการปฏิบัติงาน วิเคราะห์งานต่างๆ ที่ดำเนินงานว่ามีทิศทางใด เพื่อเตรียมการในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น

2.6.3 การร่วมวางแผน สืบเนื่องจากผู้นำชุมชน คณะกรรมการ โดยมีส่วนร่วมในการวางแผน คือ เมื่อได้มีการวิเคราะห์ขั้นตอนในการปฏิบัติงานแล้ว หรือทราบทิศทางหรือแนวทางการ

ดำเนินงานที่ชัดเจนแล้ว หลังจากนั้นได้ร่วมวางแผนการปฏิบัติงาน โดยการระดมความคิดเห็นร่วมกัน

2.6.4 การร่วมดำเนินงาน สืบเนื่องจากผู้นำชุมชน คณะกรรมการ และคนในชุมชนได้ร่วมกันดำเนินงาน โดยมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน และมีคนในชุมชนได้เข้ามาร่วมดำเนินงาน เพื่อช่วยเหลือและร่วมกันดำเนินกิจกรรมร่วมกัน

2.6.5 การร่วมผลประโยชน์ สืบเนื่องจากผู้นำชุมชน คณะกรรมการ และคนในชุมชนได้รับผลประโยชน์ร่วมกันอย่างเท่าเทียมกัน

2.6.6 การร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สืบเนื่องจากผู้นำชุมชน คณะกรรมการ และคนในชุมชน ได้รับข้อมูลข่าวสาร เมื่อผู้นำชุมชนได้รับข่าวสารจากหน่วยงานราชการ เช่น ได้ข่าวสารจากการเข้าร่วมประชุม การศึกษาดูงาน หรือจากการอบรมนั้น ผู้นำชุมชนจะเรียกคณะกรรมการมาประชุม เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้กับคณะกรรมการและคนในชุมชนได้รับทราบ และนำเอาความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติ

ดังคำกล่าวที่ว่า “... คนในชุมชนของเรามองว่าหมู่บ้านไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นหมู่บ้านของคนทุกคน ดังนั้นเมื่อเราอยู่ร่วมกันก็ต้องมีส่วนร่วมกันในการชุมชน...” (บ้านคอนม่วง หมู่ 10 ตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก)

สำหรับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน จะให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการที่จะช่วยกันพัฒนาหมู่บ้านหรือเมื่อมีการประชุมประชาคมกันทุกเดือนในเรื่องของการร่วมคิด ร่วมวิเคราะห์ ร่วมกันวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเกิดจากการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

2.7 การจัดกิจกรรม

2.7.1 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติของผู้นำ

ผู้นำได้แปลงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน คือ ผู้นำได้นำเอาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ โดยการปฏิบัติให้กับคนในชุมชนได้เห็นเป็นตัวอย่าง เพื่อให้คนในชุมชนเกิดการยอมรับ เกิดความศรัทธาแล้วก็จะปฏิบัติตาม ยกตัวอย่างเช่น การทำเกษตรทฤษฎีใหม่ในครัวเรือน การรวมกลุ่มเพื่อผลิตสินค้าภายในชุมชน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “...เราต้องมีความรู้ ความเข้าใจที่ถ่องแท้เสียก่อน จึงจะสามารถบอกกล่าวกับลูกบ้านได้ และให้ลูกบ้านเกิดความเชื่อมั่นในตัวผู้นำ...” (หมู่บ้านหาดสระแดง หมู่ 2 ตำบลหาดสระแดง อำเภอดรอน จังหวัดอุดรธานี)

2.7.2 การควบคุม กำกับกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้นำ

ผู้นำมีขั้นตอนการควบคุมกำกับกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีความคล้ายคลึงกัน คือ ผู้นำจะให้คำปรึกษา แนะนำ และมีคณะกรรมการที่รับผิดชอบ

ควบคุม กำกับการดำเนินงาน และทุกเดือนจะมีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อก่อให้เกิดความรู้ใหม่ในชุมชนที่จะมีส่วนทำให้คนในชุมชนได้พึ่งพาตนเองได้ และได้เรียนรู้ร่วมกัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้กับคนในชุมชนด้วย ดังเช่นคำกล่าวที่ว่า “... การทำงานในชุมชนของเราต้องมีการติดตามและตรวจสอบอยู่เสมอ เพื่อให้การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพ...” (หมู่บ้านหาดสระแดง หมู่ 2 ตำบลหาดสระแดง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี)

2.7.3 การจัดกิจกรรมของชุมชน

ชุมชนส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมในชุมชนที่ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติใช้ในชุมชน โดยยึดหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ในการดำเนิน โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน กล่าวคือ ความพอประมาณที่รู้จักประมาณตนเอง โดยเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ และขยายไปสู่จุดใหญ่ในการพัฒนาชุมชน โดยการวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชนจากภายในสู่ภายนอก เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมในชุมชนสอดคล้องกับความพอเพียงชุมชนของตน ที่เน้นความรู้จักพอ รู้จักความพอดี

ความมีเหตุผล คนในชุมชนใช้ความมีเหตุผลในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชน โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันผ่านเวทีประชาคมของหมู่บ้าน ใช้ข้อมูลของชุมชนที่มีในการวิเคราะห์ชุมชน เพื่อนำมาวางแผนในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามความจำเป็นและความเหมาะสมของชุมชนที่เป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาชุมชน

การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี การพัฒนาคนในชุมชนให้มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ส่งเสริมจิตสำนึกของความเป็นเจ้าของ การเสียสละ ความมีน้ำใจ ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน

ด้านความรู้ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้จากศูนย์เรียนรู้ในชุมชน และพัฒนาองค์ความรู้ของคนในชุมชน โดยการศึกษาดูงานในหมู่บ้านอื่นประกอบกับการปฏิบัติด้วยตนเอง เป็นสำคัญ ตลอดจนการได้รับความรู้จากหน่วยงานภายนอกและมีการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับคนในชุมชนที่อาศัยการสื่อสารกันของคนในชุมชน

ด้านคุณธรรม การใช้หลักของความยุติธรรม ความโปร่งใส ความเสมอภาคในการบริหารจัดการในหมู่บ้าน ปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ที่สามารถตรวจสอบได้ การมีน้ำใจในการปฏิบัติงานร่วมกันในการดำเนินกิจกรรม

ดังกรณีตัวอย่างหมู่บ้านดงสระแก้ว หมู่ที่ 4 ตำบลไผ่ล้อม อำเภอลับแล จังหวัดอุดรธานีที่ดำเนิน โครงการที่ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติใช้ในชุมชน ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-8 แสดงการจัดกิจกรรมของชุมชนด้านเศรษฐกิจพอเพียง บ้านดงสระแก้ว หมู่ที่ 4
ตำบล ไผ่ล้อม อำเภอ ลับแล จังหวัด อุตรดิตถ์

กิจกรรม	เป้าหมาย	การดำเนินงาน	ความสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
โครงการปู้หมักชีวภาพ	เพื่อเป็นการลดรายจ่าย	ถ้ามีความต้องการที่จะใช้แล้วจึงดำเนินการ	การลดรายจ่าย
โครงการทำน้ำหมักชีวภาพ	เพื่อเป็นการลดรายจ่าย	ถ้ามีความต้องการที่จะใช้แล้วจึงดำเนินการ	การลดรายจ่าย
โครงการทำน้ำยาเอนกประสงค์	เพื่อเป็นการลดรายจ่าย	ดำเนินการเมื่อมีเวลาว่าง	การลดรายจ่าย
โครงการปลูกผักสวนครัวรั้วกินได้	เพื่อเป็นการลดรายจ่าย	มีการทำตลอดทั้งปี	การพึ่งพาตนเอง
โครงการเลี้ยงสัตว์ไว้กินเองในครัวเรือน	เพื่อเป็นการลดรายจ่าย	มีการทำตลอดทั้งปี	การพึ่งพาตนเอง
โครงการเตาอิวาเตะ	เพื่อเป็นการลดรายจ่าย	มีการทำตลอดทั้งปี	การลดรายจ่าย
โครงการสัจจะออมทรัพย์	เพื่อให้ชาวบ้านมีเงินเก็บ	มีการออมทุกเดือน	มีภูมิคุ้มกันที่ดี
โครงการจักสานจากไม้ไผ่	เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้	ดำเนินการหลังจากที่มีเวลาว่าง	การเพิ่มรายได้

สำหรับการจัดกิจกรรมในชุมชนทั้งหมด ผู้นำในชุมชนได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติที่เน้น 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ที่เน้นความพอเพียง และผู้นำมีส่วนสำคัญในการควบคุมกำกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และได้มีระบบการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานต่างๆ ภายในชุมชนแล้วนำผลที่ได้รับมาประชุมปรึกษาหารือ ร่วมกันโดยใช้เวทีประชาคมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน

2.8 การสนับสนุนจากองค์กรอื่นๆ

2.8.1 การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ

ชุมชนส่วนใหญ่ ได้สร้างเครือข่ายและความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐที่เป็นหน่วยงานที่ให้บริการกับชุมชน โดยตรง ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สำนักงานเกษตรอำเภอ กรมพัฒนาชุมชนจังหวัด กรมประมงจังหวัด เป็นต้น ที่เป็นเครือข่ายที่ดีกับชุมชนที่เข้ามาให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ให้กับชุมชน และติดตามกำกับดูแลให้ความช่วยเหลือ ดังคำกล่าวที่ว่า “... มีหน่วยงานสำนักงานเกษตรอำเภอ และกรมพัฒนาชุมชนจังหวัดที่เข้ามาให้ความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับคนในชุมชน...” (หมู่บ้านกรงทอง หมู่ที่ 5 ตำบลคลองกระเจง อำเภอสุวรรณคโลก จังหวัดสุโขทัย)

2.8.2 การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือจากหน่วยงานของเอกชน

ส่วนใหญ่ มีการสร้างเครือข่ายและได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานของเอกชน แต่มีบางหมู่บ้านที่เครือข่ายและได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานของเอกชน คือ บริษัทไทยธุรกิจเกษตร จำกัดเข้ามาให้คำแนะนำในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ข้าว และเป็นหุ้นส่วนกัน เพื่อประกอบธุรกิจส่งออกข้าวของหมู่บ้านเวฬุวัน หมู่ 8 ตำบลวังบ่อ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ และหน่วยงานพัฒนาชุมชน ออัครนิธิสระ (NGO) เช่น กลุ่มผู้ทำงานพัฒนาชุมชนต่างๆ ที่เข้ามาศึกษาดูงานทำการสำรวจชุมชน ส่งเสริมพัฒนาและให้ความรู้แก่ชาวบ้าน ธนาคารพาณิชย์ โดยเข้ามาให้ความรู้แก่ชุมชน และให้เงินทุนทั้งให้เปล่า และกู้ยืม ดังคำกล่าวที่ว่า “...ชุมชนของเราได้รับความช่วยเหลือจากธนาคารพาณิชย์ ด้านความรู้ และให้เงินทุนทั้งให้เปล่า และกู้ยืม...” (หมู่บ้านเวฬุวัน หมู่ 8 ตำบลวังบ่อ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์)

จากการสังเคราะห์ข้อมูล พบว่า ชุมชนทั้งหมดส่วนใหญ่มีหน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ หรือให้ความรู้กับคนในชุมชน เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สำนักงานเกษตรอำเภอ กรมพัฒนาชุมชนจังหวัด กรมประมงจังหวัด เป็นต้น นอกจากนี้การสร้างเครือข่ายกับภาคเอกชนมีส่วนน้อย มีเพียงบางชุมชนเท่านั้นที่มีการสร้างเครือข่ายกับเอกชน

2.9 การกำหนดกิจกรรมภารกิจ การมอบหมายงาน และกระบวนการติดต่อสื่อสาร

2.9.1 การวางแผนการดำเนินกิจกรรมต่างๆของชุมชน

การมอบหมายงานของประธานผู้คณะกรรมการของชุมชนส่วนใหญ่ที่คล้ายคลึงกัน คือ ผู้นำจะเรียกคณะกรรมการมาประชุมเพื่อวางแผนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชน ส่วนการมอบหมายจากประธานผู้สมาชิกในชุมชน คือ ผู้นำจะมอบหมายให้คณะกรรมการหมู่บ้านหรือผู้นำกลุ่มเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน และมีผู้นำจะมอบหมายให้คนในชุมชนโดยตรงตามความ

เหมาะสมของงาน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “... ชุมชนของเราได้มีการประชุมกันทุกเดือนเพื่อวางแผนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของในชุมชน...” (หมู่บ้านคอนสัค หมู่ 3 ตำบลไกรกลาง อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย)

2.9.2 การมอบหมายงานในการทำกิจกรรมภายในชุมชน

สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่ ผู้นำมีการมอบหมายงานในการทำกิจกรรมภายในชุมชนที่คล้ายคลึงกัน คือ ส่วนใหญ่มีการมอบหมายงานตามกิจกรรมภายในชุมชนที่มีการดำเนินกิจกรรม ซึ่งการมอบหมายงานทุกครั้งจะต้องผ่านการประชุมประชาคมและได้รับมติการยอมรับจากการประชุมประชาคมทุกครั้ง ต้องเป็นความสมัครใจ และความเต็มใจของคนในชุมชนที่ได้รับการมอบหมายงาน ซึ่งเป็นแนวทางและวิธีการปฏิบัติของชุมชนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานในชุมชน ดังคำสะท้อนจากผู้นำชุมชนที่ว่า “... ชุมชนของเราเมื่อได้มอบหมายงานให้กับคนในชุมชนจะต้องผ่านความเห็นชอบจากเวทีประชาคมทุกครั้ง และต้องเป็นความสมัครใจ และมีความเต็มใจ...” (หมู่บ้านพะวอ หมู่ที่ 1 ตำบลพะวอ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก)

2.9.3 การถ่ายทอดหรือส่งผ่านข้อมูลข่าวสารภายในชุมชน

ลักษณะการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารหรือการสื่อสารภายในชุมชนส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกัน คือ มี 2 ลักษณะคือ 1) การถ่ายทอดจากประธานสู่คณะกรรมการ เมื่อประธานได้รับความรู้มา อันดับแรกจะถ่ายทอดให้กับคณะกรรมการหมู่บ้านก่อน แล้วจึงนำความรู้ที่ได้รับไปลงปฏิบัติ และ 2) การถ่ายทอดจากประธานสู่สมาชิกในชุมชน เมื่อประธานได้ถ่ายทอดความรู้ให้กับคณะกรรมการแล้ว ก็นำความรู้ที่ได้มาถ่ายทอดให้กับชาวบ้านในที่ประชุมให้รับทราบข่าวสารภายในชุมชนได้ทั่วถึงและตรงกันทุกคนที่จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน ดังคำกล่าวที่ว่า “... การสื่อสารและถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารกันภายในชุมชนนั้นจะถ่ายทอดที่เริ่มจากประธานสู่คณะกรรมการ แล้วคณะกรรมการส่งผ่านคนในชุมชน...” (หมู่บ้านหาดสระแดง หมู่ 2 ตำบลหาดสระแดง อำเภอดรอน จังหวัดอุดรธานี)

จากการสังเคราะห์ข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่ชุมชนมีการมอบหมายงานกันเป็นลำดับขั้นตอน กล่าวคือ ผู้นำจะมอบหมายให้คณะกรรมการหมู่บ้านหรือผู้นำกลุ่มเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน และมีผู้นำจะมอบหมายให้คนในชุมชนโดยตรงตามความเหมาะสมของงาน ส่วนการถ่ายทอดการทำงานจะมี 2 ลักษณะคือ 1) การถ่ายทอดจากประธานสู่คณะกรรมการ เมื่อประธานได้รับความรู้มา อันดับแรกจะถ่ายทอดให้กับคณะกรรมการหมู่บ้านก่อน แล้วจึงนำความรู้ที่ได้รับนำไปปฏิบัติ 2) การถ่ายทอดจากประธานสู่สมาชิกในชุมชน เมื่อประธานได้ถ่ายทอดความรู้ให้กับคณะกรรมการแล้ว จึงนำความรู้มาถ่ายทอดให้กับชาวบ้านในที่ประชุม

2.10. ผลการดำเนินงาน

2.10.1 ประสิทธิภาพจากการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติของชุมชน

(1) ผลที่เกิดขึ้นจากการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในชุมชน

คนในชุมชนได้นำเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติใช้ในชุมชนแล้ว ส่งผลให้หนี้สินลดลง มีเงินออมเพิ่มขึ้น การกู้ยืมลดลง ทำให้มีความเป็นอยู่ที่ดี มีความร่วมมือและมีความสามัคคีกันภายในชุมชนมากขึ้น สามารถพึ่งพาตนเอง และทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งสังเกตได้จากทุกครัวเรือนปลูกผักไว้กินเอง เลี้ยงกบ เลี้ยงปลา และมีกลุ่มอาชีพในชุมชน กลุ่มแม่บ้าน นอกจากนี้มีสินค้าโอท็อปประจำหมู่บ้าน เป็นต้น ดังคำกล่าวที่ว่า “... ชุมชนของเราดีขึ้นกว่าเดิม ก่อน มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นกว่าเดิม คือ หนี้สินลดลง มีเงินออมเพิ่มขึ้น การกู้ยืมลดลง ทำให้มีความเป็นอยู่ที่ดี โดยชุมชนมีกลุ่มทำไม้กวาดเพื่อจำหน่าย มีกลุ่มจักสานสำหรับจำหน่าย ทุกครัวเรือนปลูกผักเลี้ยงปลาไว้บริโภคเอง โดยไม่ต้องซื้อหา...” (หมู่บ้านเวฬุวัน หมู่ 8 ตำบลวังบ่อ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์)

(2) ประโยชน์ที่ได้รับจากการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในชุมชน

คนในชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ ประโยชน์ทางตรง สังเกตได้จาก คนในชุมชนรู้จักความพอประมาณ ที่จะประมาณตนเองได้ คือ ไม่ฟุ้งเฟ้อ รู้จักประหยัด รู้จักความมีเหตุผลที่จะทำสิ่งใดต้องใช้หลักความเป็นเหตุเป็นผล มีสติที่การคิด และวางแผน รู้จักการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี คือ รู้จักการวางแผน และมีเตรียมการล่วงหน้าอย่างรอบคอบ ใช้หลักความรู้ในการแก้ปัญหา และคุณธรรมในการดำเนินชีวิต มีสติในการแก้ปัญหา ส่วนประโยชน์ทางอ้อม คือ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีสุขภาพที่ดี มีความสัมพันธ์ที่ดีของคนในชุมชน มีความสามัคคีมากยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวที่ว่า “... คนในชุมชนมีรายได้มากขึ้น รายจ่ายลดลง โดยมีพืชผัก ข้าวปลาอาหารที่ปลูกขึ้นเองได้...” (หมู่บ้านเกาะพยอม หมู่ 2 ตำบลโลกหม้อ อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี)

2.10.2 ประสิทธิภาพจากการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชน

(1) ความสำเร็จที่เกิดจากการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชน

คนในชุมชน รู้จักความพอประมาณ คือ ความพอดีในการดำเนินชีวิต ไม่ฟุ้งเฟ้อ ประหยัด รู้จักกิน รู้จักใช้ ดังเช่น มีการทำบัญชีครัวเรือน มีกองทุนในชุมชน รู้จักการใช้เหตุผล คือ การใช้ความรู้ต่างๆ ที่ได้รับมาเป็นเหตุและผลในการตัดสินใจ เช่น การมีศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน รู้จักการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี คือ การวางแผนและการเตรียมการในการดำเนินกิจกรรมในชุมชน เช่น สถาบันการเงินในชุมชน หรือธนาคารชุมชน ดังคำกล่าวที่ว่า “... ชาวบ้านต้องรู้จักมองตนเองเสียก่อน ก่อนที่จะมองคนอื่น เพราะถ้าไม่รู้จักตัวตนของตนเองแล้ว ก็จะไม่รู้จักคำว่าเพียงพอ...” (หมู่บ้านกรงทอง หมู่ที่ 5 ตำบลคลองกระเจง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย)

(2) ความคุ้มค่าที่เกิดจากการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชน

คนในชุมชนเกิดกระบวนการเรียนรู้การนำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชุมชน คือ คนในชุมชนได้เรียนรู้คำว่าเศรษฐกิจพอเพียงที่เป็นนามธรรมที่นำไปสู่รูปธรรม โดยการนำไปปฏิบัติใช้ชุมชน ซึ่งเริ่มต้นจากการรู้พอประมาณ รู้จักใช้เหตุและผล และรู้จักการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีเป้าหมายที่จะพึ่งพาตนเองได้ของคนในชุมชน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “...ชาวบ้านได้เรียนรู้การนำเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติใช้มากขึ้น โดยการทดลองนำไปปฏิบัติด้วยตนเอง...” (หมู่บ้านหาดสระแดง หมู่ 2 ตำบลหาดสระแดง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี)

2.10.3 ผลกระทบจากการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชน

(1) การพึ่งตนเองตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

คนในชุมชนรู้จักการพึ่งพาตนเองมากขึ้นหลังจากนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติใช้ในชุมชน ยกตัวอย่างเช่น คนในชุมชนรู้จักสร้างภูมิคุ้มกันในชุมชน โดยสังเกตได้จาก การมีสถาบันการเงินในหมู่บ้าน หรือกองทุนสวัสดิการในชุมชน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพึ่งตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพางบประมาณจากภายนอกที่จะนำมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมภายในชุมชน หรือสามารถให้คนในชุมชนสามารถกู้ยืมกันภายในชุมชน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “...ชุมชนบ้านเกาะพยอมสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยมีสถาบันการเงินในหมู่บ้านที่ใช้สำหรับในการบริหารจัดการในชุมชน...” (หมู่บ้านเกาะพยอม หมู่ที่ 2 ตำบลโคกหม้อ อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี)

(2) ความยั่งยืนและความต่อเนื่องตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

คนในชุมชนได้มีการสืบทอดหรือต่อยอดกิจกรรม/โครงการเดิมที่มีอยู่เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการในชุมชนที่ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ยกตัวอย่างเช่น การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนซึ่งสอดคล้องกับหลักความรู้ เพราะชุมชนจะต้องเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาโดยการส่งผ่านความรู้ต่างๆ หรือเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันทั้งภายในและภายนอกชุมชน ซึ่งสะท้อนถึงความต่อเนื่องและความยั่งยืนของการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการในชุมชน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “... ความยั่งยืนจะต้องเริ่มจากการสร้างความรู้ให้กับชาวบ้านจึงจะเกิดความยั่งยืน ...” (หมู่บ้านสระยายชี หมู่ 5 ตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร)

(3) ความพึงพอใจต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชน

คนในชุมชนมีความพึงพอใจต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชุมชนคือ ทำให้คนในชุมชนรู้จักความพอประมาณ ในการดำเนินชีวิต อย่างเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ ตามกระแสการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน รู้จักใช้เหตุและผลอย่างมีสติ รู้จักการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในชุมชน ที่ใช้หลักของความรู้หรือหลักวิชาความรู้เข้ามาใช้ในการแก้ปัญหา และใช้หลักคุณธรรม ความซื่อสัตย์ ความโปร่งใส เป็นผลสืบเนื่องมาจากการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชุมชน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “... ชาวบ้านได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้แล้ว มีความ

พึงพอใจที่สามารถช่วยให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น...” (หมู่บ้านคอนสัค หมู่ 3 ตำบลไทรกลาง อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย)

(4) ความเข้มแข็งของชุมชนจากการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชน

ในแต่ละชุมชนเกิดความเข้มแข็ง เมื่อนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติใช้ในชุมชนที่เน้นหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข คือ คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมภายในชุมชนมากขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากคนในชุมชนได้เข้าร่วมประชุมประชาคมในทุกเดือน มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายในชุมชน มีการปลูกผัก และเลี้ยงสัตว์ไว้กินเอง มีการจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ในชุมชน รู้จักการรวมกลุ่ม และมีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกชุมชน เช่น มีอาชีพต่างๆ การสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภาครัฐ หรือ มีเครือข่ายกับชุมชนอื่น เป็นต้น ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “... ชาวบ้านได้มีการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายที่จะพัฒนาชุมชน...” (หมู่บ้านวังตะกั่ว หมู่ 3 ตำบลวังตะกั่ว อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร)

(5) ความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชน

คนในชุมชนรู้จักการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชุมชนได้เกือบทุกครัวเรือนในเรื่องของการทำบัญชีครัวเรือน เพื่อควบคุมรายจ่ายในครัวเรือน การรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมในชุมชน เพื่อสร้างรายได้เสริมในครัวเรือน มีการรวมกลุ่มกันทำอาชีพเสริมในชุมชน เป็นต้น ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “... ชาวบ้านรู้จักการพึ่งพากันเองมากขึ้นในชุมชน มีการรวมกลุ่มกันทำ ช่วยกันคิด ช่วยกันทำมากขึ้น ...” (หมู่บ้านหนองแม่เฒ่า หมู่ 6 ตำบลหนองแม่เฒ่า อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์)

จากการสังเคราะห์ข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่ชุมชนมีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพที่ดีจากการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติใช้ในชุมชนส่งผลให้คนในชุมชนรู้จักการพึ่งพาตนเอง รู้จักการต่อยอดกิจกรรมหรือ โครงการเดิมที่มีอยู่ และการสร้างผู้นำรุ่นใหม่ได้มีบทบาทในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชน มีการส่งเสริมให้เยาวชนรุ่นใหม่ได้เข้ามามีส่วนร่วม และทำให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สังเกตได้จากการมีหนี้สินลดลง มีเงินออมเพิ่มขึ้น

3. ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชนพอเพียงในมิติต่างๆ : กรณีศึกษาภาคเหนือตอนล่าง

ในตอนต้น 3 นั้นเป็นการสรุปความเหมือนและความแตกต่างในแนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชนพอเพียงในมิติต่างๆ จำนวน 18 หมู่บ้าน/ชุมชน ใน 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ที่เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบในประเด็นต่างๆ ศึกษาซึ่งสามารถสรุปได้ดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4-9 แสดงผลการสรุปเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างแนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชนพอเพียง

ประเด็นที่ศึกษา	ความเหมือน	ความแตกต่าง
1. ความรู้ความเข้าใจเศรษฐกิจพอเพียง	มีความพอประมาณ รู้จักเก็บออม ลดค่าใช้จ่าย และพึ่งตนเองให้มากที่สุด	ผู้นำชุมชนไม่ทราบหลักการที่แท้จริงของเศรษฐกิจพอเพียงและมีการทำบัญชีรายรับรายจ่าย
2. ทรรศนะ	บุคคลมีการปฏิบัติเศรษฐกิจพอเพียงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและถ่ายทอดสืบต่อกันมา มีหน่วยงานของรัฐเข้ามาให้ความรู้ งบประมาณได้จากภาครัฐ เครื่องมืออุปกรณ์มีความเพียงพอในการดำเนินการ	ไม่มีหน่วยงานของรัฐเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ชุมชนใช้งบประมาณจากเงินสะสมของชุมชนเองและไม่ได้รับเงินงบประมาณจากที่ใดๆ เลย
3. ความผูกพันและความยอมรับ	เป็นวิถีชีวิตของชาวบ้านที่ปฏิบัติกันมาตั้งแต่ในอดีตจนเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวัน และชาวบ้านมีการตอบรับที่ดีในการเข้าร่วมประชุมทุกครั้งจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	การดำเนินการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำเป็นต้องมีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอบางชุมชนไม่ได้งบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ แต่คนในชุมชนมีความประสงค์ที่จะดำเนินการต่อไปเพราะมีผลดีต่อชุมชน
4. โครงสร้างการทำงาน	โครงสร้างการทำงานเป็นแบบระดับชั้นโดยจะมีประธาน รองประธาน เลขานุการ เภรณัญญิก และคณะกรรมการตรวจสอบ มีการประชุมประชาคมเดือนละครั้ง	โครงสร้างการดำเนินงานไม่มีองค์กรเป็นรูปธรรมแต่จะมีในรูปกิจกรรมของผู้ไปศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงโดยไม่ได้แบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน มีการประสานงานผ่านนายก อบต. ก่อนที่จะประสานงานไปสู่ชาวบ้าน
5. ภาวะผู้นำ	ผู้นำชุมชนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงก่อนเพื่อให้แบบอย่างที่ดี ใช้รูปแบบประชาธิปไตย อาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเสียงส่วนใหญ่ของชุมชน โดยนำเสียงส่วนน้อยมาพิจารณารับฟัง	ผู้นำชุมชนต้องมีความโปร่งใส และสามารถให้ชาวบ้านตรวจสอบการทำงานได้ในทุกขั้นตอน ผู้นำต้องเป็นแบบอย่างที่ดีก่อน เช่น ไม่เล่นการพนัน ไม่คดโกง เป็นต้น เพื่อให้ชาวบ้านเคารพ เชื่อใจในตัวผู้นำ

ตารางที่ 4-9 แสดงผลการสรุปเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างแนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชนพอเพียง(ต่อ)

ประเด็นที่ศึกษา	ความเหมือน	ความแตกต่าง
6. การมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชน	<p>การร่วมคิด พบว่า เปิดโอกาสให้ชาวบ้านเสนอปัญหาของแต่ละคน การร่วมวิเคราะห์ พบว่า ชาวบ้านร่วมรับฟังปัญหาแล้วศึกษาถึงผลกระทบและเรียงลำดับความสำคัญ โดยยึดมติเสียงข้างมาก การร่วมวางแผน พบว่า ชาวบ้านวางแผนการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ตามลำดับที่จัดเรียงไว้ การร่วมดำเนินงาน พบว่า ชาวบ้านมีการแบ่งงานตามหน้าที่ตามความถนัดของแต่ละบุคคลการร่วมผลประโยชน์ พบว่า ชาวบ้านมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ได้ทั้งหมด โดยขึ้นอยู่กับชนิดของงาน การร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า มีการแจ้งข่าวสารต่างๆ ผ่านทางเสียงตามสายและที่ประชุมในเวทีประชาคม</p>	<p>การร่วมคิด พบว่า ไม่ค่อยมีส่วนในเรื่องของการเสนอความคิดการร่วมวิเคราะห์ พบว่า เป็นการวิเคราะห์ในเชิงปฏิบัติ คือนำไปปฏิบัติแล้วเกิดประโยชน์ต่อตนเองการร่วมวางแผน พบว่า คนในชุมชนจะต้องมีการวางแผนในครัวเรือนอยู่แล้ว แต่เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง จะเป็นผู้รับฟังมากกว่าที่จะเป็นผู้วางแผนการร่วมดำเนินงาน พบว่า คนในชุมชนจะแยกกันอยู่ในแต่ละกลุ่ม จะไม่สามารถทราบได้ว่าให้ความรู้ไปนั้นชาวบ้านนำไปปฏิบัติกันหรือไม่ การร่วมผลประโยชน์ พบว่า มีการนำกำไรที่ได้จากกลุ่มอาชีพต่างๆ มาจัดกิจกรรมสาธารณะเพื่อสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนการร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า การรับรู้ข่าวสารจะเป็นการประชุม การบอกต่อ เพราะในชุมชนไม่มีวิทยุกระจายเสียง</p>
7. การจัดกิจกรรม	<p>มีการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงนำไปสู่การปฏิบัติ แบ่งหน้าที่กันทำตามความถนัด มีการแลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการตรวจสอบการควบคุมการทำงานของกลุ่มมีการสร้างแผนชุมชน</p>	<p>ให้ชาวบ้านฝากเงินเป็นประจำเพื่อออมทรัพย์เพื่อการผลิต</p>

ตารางที่ 4-9 แสดงผลการสรุปเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างแนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชนพอเพียง(ต่อ)

ประเด็นที่ศึกษา	ความเหมือน	ความแตกต่าง
8. การสนับสนุนจากองค์กรอื่นๆ	มีการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐที่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการศึกษาดูงาน/ การอบรมให้ความรู้ มีเครือข่ายและมีความร่วมมือจากหน่วยงานเอกชนของชุมชน	บางหมู่บ้านไม่มีการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน
9. การกำหนดกิจกรรมภารกิจ การมอบหมายงาน และกระบวนการติดต่อสื่อสาร	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชนและมอบหมายจากประธานผู้สมาชิกในชุมชน มีการมอบหมายงานให้ทำกิจกรรมกันภายในชุมชน มีการถ่ายทอดความรู้จากเสียงตามสายของหมู่บ้าน	มีการกำหนดให้มีการชี้แจงในทุกวันที่ 4 ของเดือนเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
10. ผลการดำเนินงาน	ประชาชนมีการออมเงินกันมากขึ้น เกิดความสามัคคีมีความร่วมมือกันมากขึ้น เน้นการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หนี้สินลดลง ชุมชนมีความเข้มแข็งมากขึ้น โดยการหาวัสดุที่ผลิตเองเพื่อนำมาใช้ในชุมชนทำให้ประหยัด ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ทำให้ลดต้นทุนในการผลิต ลดภาระค่าใช้จ่ายลง เช่น ใช้น้ำจากภูเขา และมีปุ๋ยหมักใช้เอง	บางหมู่บ้านมีความต้องการโรงสีเพื่อที่จะสามารถดำเนินโครงการได้ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถที่จะดำเนินโครงการไปได้เรื่อยๆ

จากตารางทำให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างแนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติชุมชนพอเพียงทั้ง 18 ชุมชน ใน 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง คือ มีจุดเน้นที่การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข โดยใช้หลักความพอประมาณในการดำเนินชีวิตที่อาศัยหลักความมีเหตุผลที่ดีในการวางแผนในการดำเนินการ และสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับครอบครัว และชุมชน โดยใช้ความรอบคอบ มีการนำหลักวิชาการที่มีความรู้จากภายนอกชุมชนเพื่อนำมาปฏิบัติใช้ในชุมชน ทำให้เป็นการสร้างความร่วมมือให้กับคนในชุมชน ความซื่อสัตย์ สุจริต ที่จะมีส่วนช่วยในการดำเนินกิจกรรมในชุมชน